

Projekt z dnia 2 listopada 2010 r.

ZAŁOŻENIA

**PROJEKTU USTAWY O GOSPODARCE OPAKOWANIAM I
I ODPADAMI OPAKOWANIOWYMI**

1.	Wstęp.....	3
1.1.	Cel ustawy.....	3
1.3.	Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy.....	6
1.4.	Możliwość podjęcia alternatywnych środków w stosunku do uchwalenia projektowanej ustawy.....	7
1.6.	Przewidywane skutki finansowe uchwalenia projektowanej ustawy i źródła ich pokrycia.....	7
2.	Propozycje rozstrzygnięć.....	7
2.2.1.	Zakres przedmiotowy ustawy.....	8
2.2.2.	Zakres podmiotowy ustawy.....	8
2.2.3.	Wyłączenia z zakresu zastosowania ustawy.....	8
2.2.4.	Definicje.....	9
2.2.5.	Wprowadzenie do obrotu.....	12
2.3.	Gospodarka opakowaniami.....	12
2.4.	Gospodarka odpadami opakowaniowymi.....	14
2.5.	Organizacja odzysku opakowań.....	22
2.6.	Opłata recyklingowa.....	24
2.7.	Opłata produktowa.....	25
2.8.	Dystrybucja produktów w opakowaniach.....	26
2.9.	Organy administracji publicznej.....	27
2.10.	Przepisy karne i kary pieniężne.....	30
2.11.	Zmiany w przepisach obowiązujących.....	32
2.12.	Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe.....	38
3.1.	Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.....	39
3.2.	Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy.....	40
3.3.	Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.....	40
3.4.	Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny.....	41
3.5.	Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych.....	41

1. Wstęp.

1.1. Cel ustawy.

- (1) Zasadniczym celem opracowania projektu ustawy jest konieczność uszczelnienia systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych, czyli wyeliminowanie obserwowanych nieprawidłowości takich jak wykonywanie tylko przez część zobowiązanych przedsiębiorców nałożonych na nich obowiązków związanych z wprowadzaniem przez nich na rynek produktów w opakowaniach czy też fałszowanie dokumentacji potwierdzającej wykonanie odzysku i recyklingu. Obecnie system zagospodarowania tych odpadów jest nieskuteczny i nie gwarantuje faktycznego osiągnięcia wymaganych dyrektywą poziomów odzysku i recyklingu, co może prowadzić do nałożenia przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości UE poważnych kar finansowych na Rzeczpospolitą Polską.
- (2) Niezwykle istotnym powodem przygotowania projektu ustawy jest również notyfikowanie Komisji Europejskiej przepisów polskiego prawa z zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych. Polskie prawo, transponujące przepisy prawa wspólnotowego w tym zakresie, opiera się na dwóch ustawach – ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.). W momencie uchwalania tych przepisów Rzeczpospolita Polska nie była członkiem Unii Europejskiej i w związku z tym nie dotyczył jej obowiązek notyfikacji przepisów z tego zakresu. Jednakże ze względu na obowiązek notyfikacji przepisów dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych, który zawarto w art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, konieczne jest opracowanie, zgodnie z zaleceniami ówczesnego Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, nowego projektu ustawy w tym zakresie, który zostanie poddany notyfikacji Komisji Europejskiej. Projekt ten będzie zawierał dotychczasowe przepisy dotyczące gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi uzupełnione o nowe rozwiązania prawne. Zdaniem Trybunału Sprawiedliwości UE, niewypełnienie przez państwo członkowskie obowiązku notyfikacji pozbawia akt prawa krajowego mocy wiążącej w stosunku do osób fizycznych i prawnych, a tym samym skutkuje jego niestosowaniem. Obywatele mogą powołać się na brak mocy wiążącej takich przepisów w postępowaniu przed sądem krajowym, który powinien odmówić stosowania przepisu nienotyfikowanego, a objętego obowiązkiem notyfikacji (orzeczenie w sprawie C-194/94 CIA Security International). Pozostawienie w mocy przepisów nienotyfikowanych traktowane jest przez Komisję Europejską jako naruszenie prawa UE i może prowadzić do uznania przez Komisję Europejską za konieczne wszczęcia postępowania w trybie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej o stwierdzenie niewywiązania się przez Rzeczpospolitą Polską ze zobowiązań traktatowych.
- (3) Obecnie funkcjonujący system nie zapewnia faktycznej realizacji postanowień dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, a więc osiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską w 2014 roku wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Pomimo funkcjonowania od 2002 roku przepisów w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi część przedsiębiorców nadal nie realizuje obowiązków nałożonych tymi przepisami. Należy więc pilnie podjąć niezbędne działania, które będą możliwe po zmianie przepisów prawa, aby uniknąć kar finansowych za brak realizacji obowiązków nałożonych na Rzeczpospolitą Polską, jako kraj członkowski UE.
- (4) W projekcie założeń ustawy nie przewidziano, w odniesieniu do obecnie obowiązujących przepisów prawa, nowych obowiązków sprawozdawczych. System

zagospodarowania odpadów opakowaniowych pozostanie nadal, tak jak obecnie, jednym z najmniej obciążających przedsiębiorców i będzie jednym z najbardziej liberalnych systemów w UE, pozostawiającym przedsiębiorcom dużą swobodę działania. Jednocześnie propozycja objęcia jedną ustawą wszystkich zagadnień związanych z gospodarką opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi, które obecnie regulowane są przepisami dwóch ustaw, w sposób zasadniczy ułatwi przedsiębiorcom stosowanie powyższych przepisów.

- (5) Wraz z propozycjami regulacji prawnych zawartych w przedmiotowym projekcie założeń równoległe opracowane zostaną warunki i zasady prowadzenia rejestru przedsiębiorców wprowadzających opakowania i produkty w opakowaniach (zwany dalej rejestrem). Propozycje te znajdują się w projekcie założeń do projektu ustawy o odpadach stanowiącej transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. U. L 312 z 22.11.2008, str. 3-30). Rejestr ten będzie elementem bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami, o której mowa w projektowanej ustawie o odpadach.
- (6) Rejestr przedsiębiorców prowadzących recykling odpadów opakowaniowych lub inne niż recykling procesy odzysku, a także eksporterów odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzspółnotowych dostawców odpadów opakowaniowych, którzy będą wystawiali odpowiednio dokumenty potwierdzające recykling odpadów opakowaniowych lub inne niż recykling procesy odzysku oraz dokumenty potwierdzające eksport lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu lub odzysku odpadów opakowaniowych, a także organizacji odzysku, będzie rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.). Zasady dotyczące funkcjonowania rejestru zostaną określone w projekcie założeń projektu ustawy o odpadach stanowiącej transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. U. L 312 z 22.11.2008, str. 3-30).

1.2. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczy projektowana ustawa.

- (7) Obecnie ogólne ramy systemu gospodarki odpadami wyznacza dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, a w prawie polskim wskazane wcześniej dwie ustawy – ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w części dotyczącej gospodarowania odpadami opakowaniowymi.
- (8) Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych obejmuje swym zakresem wszystkie wprowadzone do obrotu opakowania i wszystkie odpady opakowaniowe powstałe w: przemyśle, handlu, biurach, sklepach, placówkach usługowych, gospodarstwach domowych lub jakichkolwiek innych miejscach, niezależnie od zastosowanego surowca. Głównym celem uchwalenia dyrektywy jest zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych. W przedmiotowej dyrektywie określone zostały minimalne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w stosunku do ilości wprowadzonych opakowań, które kraje członkowskie zobowiązane są osiągnąć we wskazanym terminie. Polska zobowiązana jest do osiągnięcia do roku 2014 poziomu recyklingu i odzysku dla wszystkich opakowań w wysokości odpowiednio 55% i 60% oraz recyklingu dla poszczególnych rodzajów opakowań w wysokości 60% dla opakowań szklanych, 60% dla opakowań z papieru i tektury, 50% dla opakowań z metali, 22,5% dla opakowań z tworzyw sztucznych oraz 15% dla opakowań z drewna.

- (9) Jednym z zadań nałożonych dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych na kraje członkowskie jest ustanowienie systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, które zmierzają do realizacji celów określonych przepisami dyrektywy. Dyrektywa określa również system znakowania i identyfikacji opakowań oraz wymagania w zakresie objętości i masy opakowań, możliwości ich wielokrotnego użytku i recyklingu, zawartości w opakowaniach substancji stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi i środowiska oraz zawartości metali ciężkich w opakowaniach.
- (10) Mocą przepisów dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych kraje członkowskie zostały zobowiązane do stworzenia baz danych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych pozwalających na monitorowanie przez państwa członkowskie oraz Komisję Europejską celów określonych w tej dyrektywie. Kraje członkowskie zobowiązane zostały ponadto do składania sprawozdań dotyczących stosowania przez nie przepisów dyrektywy.
- (11) W dyrektywie przewidziano również możliwość stosowania przez kraje członkowskie instrumentów ekonomicznych zmierzających do realizacji jej celów, zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”.
- (12) Obecnie w Rzeczypospolitej Polskiej problematykę opakowań i odpadów opakowaniowych, jak już wcześniej wspomniano, regulują przepisy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.
- (13) Pierwsza z tych ustaw dotyczy wymagań, które powinny spełniać opakowania, zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, oraz zasad dystrybucji opakowań i odbioru przez handel odpadów opakowaniowych. Ustawa określa więc w szczególności:
- 1) wymagania dotyczące opakowań w zakresie ich objętości i masy, możliwości wielokrotnego użytku i recyklingu, zawartości w opakowaniach substancji stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi i środowiska oraz zawartości metali ciężkich w opakowaniach;
 - 2) wymagania dotyczące oznakowania opakowań;
 - 3) zasady kaucjonowania opakowań środków niebezpiecznych;
 - 4) obowiązki sprawozdawcze;
 - 5) obowiązki sprzedawcy i użytkownika produktów w opakowaniach, w tym zasady zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych;
 - 6) obowiązki organów administracji publicznej.
- (14) Druga z powyższych ustaw – ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej dotyczy przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach i nakłada na te podmioty obowiązek zapewnienia określonych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Ustawa ta określa w szczególności:
- 1) poziomy odzysku i recyklingu, które są zobowiązani uzyskać przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach;
 - 2) sposób realizacji nałożonego ustawą obowiązku zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu;
 - 3) zasady działania organizacji odzysku realizujących w imieniu przedsiębiorców nałożone na nich poziomy odzysku i recyklingu;
 - 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej;
 - 5) obowiązki sprawozdawcze;
 - 6) zasady dystrybucji opakowań oraz produktów w opakowaniach;
 - 7) obowiązki organów administracji publicznej;

- 8) zmiany w przepisach obowiązujących;
- 9) zasady gospodarowania środkami pochodzącymi z opłaty produktowej;
- 10) przepisy karne.

1.3. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy.

- (15) W związku z brakiem notyfikacji, zgodnie z art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, dotychczasowych przepisów o opakowaniach i odpadach opakowaniowych zachodzi potrzeba opracowania projektu nowej ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, która zostałaby notyfikowana Komisji Europejskiej. Dotychczas podejmowane były próby dopełnienia tego obowiązku przez nowelizację dwóch ww. ustaw. Jednak takie legislacyjne ujęcie zostało zakwestionowane przez Rządowe Centrum Legislacji i ówczesny Urząd Komitetu Integracji Europejskiej.
- (16) Jednocześnie, w związku z celami dotyczącymi odzysku i recyklingu, które Rzeczpospolita Polska, zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, jest zobowiązana do uzyskania w roku 2014, zachodzi potrzeba usprawnienia, a szczególnie uszczelnienia funkcjonującego od 2002 r. systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych. Przesłanką przygotowania projektu nowej ustawy była również opracowana w 2006 roku przez Najwyższą Izbę Kontroli „Informacja o wynikach kontroli gospodarowania odpadami opakowaniowymi i poużytkowymi”, w której zwrócono uwagę na nieskuteczność dotychczasowych przepisów tworzących system zagospodarowania odpadów opakowaniowych.
- (17) Pomimo funkcjonowania od ponad 7 lat przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, wielu przedsiębiorców nadal nie wywiązuje się z nałożonych na nich obowiązków. Nowa ustawa nie obciąży dodatkowymi obowiązkami przedsiębiorców wprowadzających na rynek produkty w opakowaniach, którzy zgodnie z obecnym stanem prawnym realizują ustawowe obowiązki z tego zakresu, natomiast powinna wpłynąć na zrównanie pozycji rynkowej tych przedsiębiorców z pozycją przedsiębiorców, którzy dotychczas powyższych obowiązków nie wykonywali.
- (18) Zaproponowane rozwiązania urealnią osiągnięte przez przedsiębiorców poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych przez eliminację nieuczciwych działań polegających na wystawianiu dokumentów potwierdzających odzysk i recykling będących potwierdzeniem wykonania ustawowego obowiązku, bez faktycznego przetworzenia odpadów. Zaproponowane rozwiązania wyeliminują więc tym samym ewentualne zagrożenia w wywiązaniu się przez Rzeczpospolitą Polską ze zobowiązań wobec UE wynikających z przepisów dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.
- (19) Nowa ustawa zastąpi zatem ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych i część postanowień ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, przejmując w dużej części ich dotychczasowe przepisy dotyczące opakowań i odpadów opakowaniowych (dotychczasowe zostaną uchylone) uzupełniając je o nowe rozwiązania prawne, które mają na celu:
 - 1) uszczelnienie systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych;
 - 2) ułatwienie przedsiębiorcom realizacji ustawowych obowiązków;
 - 3) zapewnienie uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską w 2014 roku wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych zgodnie z dyrektywą

94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

1.4. Możliwość podjęcia alternatywnych środków w stosunku do uchwalenia projektowanej ustawy.

- (20) Brak jest jakiegokolwiek alternatywy dla uchwalenia ustawy, co potwierdza dotychczasowy przebieg procesu legislacyjnego w tym zakresie. Polska jako państwo członkowskie UE powinna notyfikować, zgodnie z art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, całość postanowień wynikających z przepisów tej dyrektywy. Podejmowane były próby nowelizacji przepisów z zakresu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniami, które wraz z dotychczasowymi przepisami zostałyby przekazane do notyfikacji Komisji Europejskiej jednak zgodnie z zaleceniem ówczesnego Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej notyfikacja przepisów dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych powinna być przeprowadzona w drodze uchylecia dotychczas nienotyfikowanych przepisów z zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych oraz opracowania nowego projektu ustawy dotyczącego tego zakresu i notyfikowanie go Komisji Europejskiej.

1.5. Podmioty, na które oddziaływać ma projektowana ustawa.

- (21) Projektowana ustawa będzie oddziaływała na przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach oraz opakowania, prowadzących recykling i inne niż recykling procesy odzysku, eksporterów odpadów opakowaniowych, wewnątrzspółnotowych dostawców odpadów opakowaniowych, prowadzących jednostki handlu detalicznego i hurtowego, organizacje odzysku opakowań oraz urzędy marszałkowskie.

1.6. Przewidywane skutki finansowe uchwalenia projektowanej ustawy i źródła ich pokrycia.

- (22) Przewiduje się nałożenie na marszałków województw obowiązku prowadzenia zbiorów dokumentów obejmujących dokumenty przedkładane przez przedsiębiorców na podstawie przepisów projektowanej ustawy. Obowiązek ten będzie finansowany z części wpływów z opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej, w wysokości 5%, które będą stanowić dochody budżetu województwa. Pozostałe wpływy pochodzące z opłaty produktowej i opłaty recyklingowej w formie dotacji celowej budżetu państwa marszałek województwa przeznaczać będzie na finansowanie działań z zakresu edukacji ekologicznej i selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych.

2. Propozycje rozstrzygnięć.

2.1. Zakres aktu prawnego.

- (23) W projektowanej ustawie znajdą się następujące rozdziały:
- 1) przepisy ogólne;
 - 2) gospodarka opakowaniami;
 - 3) gospodarka odpadami opakowaniami;
 - 4) organizacje odzysku opakowań;
 - 5) opłata recyklingowa;
 - 6) opłata produktowa;

- 7) dystrybucja produktów w opakowaniach;
- 8) organy administracji publicznej;
- 9) kary pieniężne i przepisy karne;
- 10) zmiany w przepisach obowiązujących;
- 11) przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe.

2.2. Przepisy ogólne.

2.2.1. Zakres przedmiotowy ustawy.

- (24) Projektowana ustawa określi:
- 1) wymagania stawiane opakowaniom wprowadzanym do obrotu;
 - 2) zasady postępowania z opakowaniami oraz z odpadami opakowaniowymi;
 - 3) zasady działania organizacji odzysku opakowań;
 - 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej;
 - 5) organy administracji publicznej właściwe w sprawie gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- (25) Przepisy projektowanej ustawy stosowane będą do opakowań niezależnie od zastosowanego do ich wytworzenia materiału oraz do powstałych z nich odpadów opakowaniowych.
- Celem uchwalenia ustawy jest zmniejszenie ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz zmniejszenia ilości i szkodliwości dla środowiska opakowań i odpadów opakowaniowych na poziomie procesu produkcyjnego oraz podczas wprowadzania do obrotu, dystrybucji, unieszkodliwiania, w szczególności przez tworzenie czystych wyrobów i technologii, a także zapewnienie ochrony życia i zdrowia ludzi, ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko odpadów opakowaniowych oraz zapewnienie wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.

2.2.2. Zakres podmiotowy ustawy.

- (26) Przepisami projektowanej ustawy objęte zostaną następujące grupy przedsiębiorców:
- 1) wprowadzający produkty w opakowaniach;
 - 2) produkujący opakowania;
 - 3) dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy oraz eksportu opakowań, produktów w opakowaniach oraz odpadów opakowaniowych;
 - 4) dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia i importujący opakowania oraz produkty w opakowaniach;
 - 5) dystrybuujący opakowania oraz produkty w opakowaniach;
 - 6) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych lub inne niż recykling procesy odzysku;
 - 7) organizacje odzysku opakowań.
- Adresatami norm ustanowionych mocą projektowanej regulacji będą ponadto marszałkowie województw.

2.2.3. Wyłączenia z zakresu zastosowania ustawy.

- (27) Ustawowe obowiązki w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu nie będą dotyczyły przedsiębiorców, którzy produkty w opakowaniach wywieźli wraz z produktami poza terytorium kraju. Projektowana ustawa, z wyłączeniem wymagań dotyczących opakowań, nie będzie dotyczyła również

opakowań produktów, które w danym roku kalendarzowym zostały wprowadzone do obrotu w drodze importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach, a następnie w tym samym roku kalendarzowym były przedmiotem eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy bez produktów lub wraz z produktami.

- (28) Planowane jest również zwolnienie z obowiązków określonych przepisami projektowanej ustawy, z wyłączeniem wymagań dotyczących opakowań, tych przedsiębiorców, którzy wprowadzają do obrotu produkty zapakowane w opakowania, w przypadku których masa opakowań nie przekroczy w danym roku kalendarzowym 1 Mg. W przypadku przedsiębiorców otrzymujących pomoc de minimis, zwolnienie to będzie dotyczyło wyłącznie przedsiębiorców, którzy otrzymają pomoc de minimis, nieprzekraczającą kwoty 200 000 euro w okresie ostatnich 3 lat (łącznie z pomocą de minimis udzieloną również z innych źródeł i w różnych formach).

Uzasadnieniem dla wprowadzenia proponowanego rozwiązania jest zwolnienie z obowiązku zapewnienia poziomów odzysku i recyklingu części przedsiębiorców, którzy wprowadzają do obrotu niewielkie masy opakowań. Ułatwi to przedsiębiorcom prowadzenie działalności gospodarczej, a zarazem nie wpłynie znacząco na osiągnięte przez Rzeczpospolitą Polską poziomy odzysku i recyklingu. Ta grupa przedsiębiorców będzie zobowiązana jedynie do złożenia uproszczonego sprawozdania o masie wprowadzonych na rynek opakowań.

W związku z wyłączeniem z powyższego obowiązku grupy przedsiębiorców zachodzi konieczność podwyższenia wymaganych poziomów odzysku i recyklingu (w odniesieniu do przewidzianych na rok 2014 poziomów, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej) dla pozostałych przedsiębiorców tak, aby w konsekwencji, Rzeczpospolita Polska uzyskała wymagane poziomy odzysku i recyklingu, o których mowa w dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. Zaproponowane poziomy zostały określone w załączniku nr 1 do projektowanej ustawy.

- (29) Przedsiębiorca, o którym mowa w powyższym akapicie zostanie zobowiązany do przedłożenia marszałkowi województwa informacji, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311) oraz zaświadczenia o pomocy de minimis otrzymanej przez danego przedsiębiorcę w okresie ostatnich 3 lat.

Przedmiotowe zwolnienie z obowiązku uzyskiwania określonych poziomów odzysku i recyklingu udzielane powinno być zgodnie z przepisami de minimis, o których mowa w rozporządzeniu Komisji nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu o pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379, 28.12.2006).

- (30) W przypadku niespełnienia warunków dopuszczalności pomocy de minimis dany podmiot nie będzie mógł skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w akapicie 28.

2.2.4. Definicje.

- (31) W projektowanej ustawie zostaną zawarte następujące definicje:

(32) eksport odpadów opakowaniowych będzie oznaczał wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku;

(33) eksport opakowań będzie oznaczał wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;

- (34) eksport produktów w opakowaniach będzie oznaczał wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- (35) import opakowań będzie oznaczał przywóz opakowań z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, w celu wprowadzenia do obrotu albo na potrzeby prowadzenia własnej działalności gospodarczej;
- (36) import produktów w opakowaniach będzie oznaczał przywóz produktów w opakowaniach z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu albo na potrzeby prowadzenia własnej działalności gospodarczej;
- (37) marszałek województwa będzie rozumiany jako marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę lub adres wprowadzającego opakowania, wprowadzającego produkty w opakowaniach, eksportera opakowań, wewnątrzwspólnotowego dostawcy opakowań, eksportera produktów w opakowaniach, wewnątrzwspólnotowego dostawcy produktów w opakowaniach, prowadzącego recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych, eksportera odpadów opakowaniowych, wewnątrzwspólnotowego dostawcy odpadów opakowaniowych lub organizacji odzysku opakowań, a w przypadku braku siedziby lub adresu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – Marszałek Województwa Mazowieckiego;
- (38) odpady opakowaniowe będą rozumiane jako opakowania wycofane z użycia, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.), z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań;
- (39) opakowania będą rozumiane jako wyroby wykonane z jakichkolwiek materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji produktów, od surowców do towarów przetworzonych, w tym wyroby bezzwrotne przeznaczone do tych celów obejmujące:
- 1) opakowania jednostkowe – opakowania służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu, w tym naczynia jednorazowego użytku przeznaczone do konsumpcji produktów;
 - 2) opakowania transportowe – opakowania służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania ich uszkodzeniom, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego;
 - 3) opakowania zbiorcze – opakowania zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży, i które można zdjąć z produktu bez naruszenia jego cech;
- (40) w projektowanej ustawie zostaną określone kryteria, na których opiera się powyższa definicja opakowania oraz przykłady zastosowania tych kryteriów, poprzez odesłanie odpowiednio do art. 3 oraz załącznika I do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych;
- (41) opakowania wielokrotnego użytku będą rozumiane jako opakowania posiadające właściwości fizyczne i charakterystykę pozwalającą na ich wykorzystanie w określonej liczbie cykli, do tego samego celu, do którego zostało pierwotnie przeznaczone, przy normalnych warunkach zastosowania;
- (42) przedsiębiorca będzie oznaczał przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.);
- (43) publiczne kampanie edukacyjne będą oznaczały wszelkie działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa uwzględniające informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych,

- w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-educacyjnym;
- (44) środki niebezpieczne będą oznaczały substancje i preparaty chemiczne, w tym środki ochrony roślin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.), zaklasyfikowane, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1222), jako bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze kategorii 1 lub 2, mutagenne kategorii 1 lub 2, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 lub niebezpieczne dla środowiska z przypisanym symbolem N;
 - (45) terytorium kraju będzie rozumiane jako terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - (46) wewnątrzwspólnotowa dostawa odpadów opakowaniowych będzie oznaczała wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku;
 - (47) wewnątrzwspólnotowa dostawa opakowań będzie oznaczała wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - (48) wewnątrzwspólnotowa dostawa produktów w opakowaniach będzie oznaczała wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - (49) wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań będzie oznaczało przywóz opakowań z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu albo na potrzeby prowadzenia własnej działalności gospodarczej;
 - (50) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach będzie oznaczało przywóz produktów w opakowaniach z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu albo na potrzeby prowadzenia własnej działalności gospodarczej;
 - (51) wielokrotne użycie będzie oznaczało każde działanie, w trakcie którego opakowanie przeznaczone i zaprojektowane do co najmniej dwukrotnego zastosowania jest powtórnie wykorzystywane do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone;
 - (52) wprowadzający opakowania będzie rozumiany jako producent opakowań, importer opakowań, wewnątrzwspólnotowy nabywca opakowań oraz wewnątrzwspólnotowy dostawca opakowań;
 - (53) wprowadzający produkty w opakowaniach przedsiębiorcę, prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności:
 - 1) wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.), firma, nazwa lub imię i nazwisko – których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy;
 - 2) pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadza je do obrotu;
 - 3) prowadzącego:
 - a) jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach, z wyłączeniem użytych do pakowania torebek foliowych,
 - b) więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5 000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach, z wyłączeniem użytych do pakowania torebek foliowych;
 - (54) wprowadzenie do obrotu będzie oznaczało udostępnienie odpłatnie albo nieodpłatnie opakowań lub produktów w opakowaniach, po raz pierwszy na terytorium kraju, w celu używania lub dystrybucji.

2.2.5. Wprowadzenie do obrotu.

- (55) Wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach będzie następowało z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym projektowana ustawa wiąże wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach.
- (56) 1. Wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach będzie następowało w dniu:
- 1) wydania opakowań lub produktów w opakowaniach z magazynu lub przekazania innej osobie – w przypadku opakowań lub produktów w opakowaniach wyprodukowanych na terytorium kraju,
 - 2) przywozu opakowań lub produktów w opakowaniach na terytorium kraju, z tym, że w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach wprowadzenie do obrotu może także nastąpić w dniu wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań lub wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach.
2. Jeżeli z przepisów ust. 1 wynika, że wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach nastąpiło w dwóch terminach, za dzień wprowadzenia do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach na terytorium kraju uważa się dzień wcześniejszy.
3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach na terytorium kraju nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach.

2.3. Gospodarka opakowaniami.

- (57) Wprowadzający opakowania jest obowiązany ograniczyć ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do produkcji opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:
- 1) opakowania były projektowane i wykonane w sposób umożliwiający ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling, a jeżeli nie jest to możliwe – sam recykling; jeżeli natomiast recykling nie jest możliwy – inną formę odzysku;
 - 2) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi, produktu lub środowiska;
 - 3) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg.
- Projektowane wymagania wynikają z przepisów dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.
- (58) Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje opakowań zwolnionych z obowiązku, o którym mowa w powyższym akapicie, oraz harmonogram osiągnięcia wymaganego poziomu stężeń metali ciężkich, kierując się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań, a także ryzykiem powstania zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi lub dla środowiska.
- Zwolnienie to wynika z decyzji Komisji 2009/292/WE z dnia 24 marca 2009 r. ustanawiającej warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 79 z 25.03.2009, str. 44).
- (59) Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego

- w opakowaniach, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników.
- (60) Odpady z opakowań wielokrotnego użytku powinny:
 - 1) być poddane odzyskowi w warunkach pozwalających na spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy;
 - 2) spełniać wymagania dla opakowań przydatnych do odzysku.
 - (61) Opakowania przydatne do odzysku energii powinny posiadać minimalną wartość opałową dolną, pozwalającą na optymalizację odzyskiwania energii.
 - (62) Opakowania przydatne do odzysku przez kompostowanie powinny posiadać taką zdolność do biodegradacji, która nie będzie stanowiła przeszkody w selektywnym zbieraniu, procesie kompostowania lub innych działaniach, którym są poddawane te opakowania.
 - (63) Opakowania przydatne do odzysku przez biodegradację powinny posiadać taką zdolność rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład otrzymanego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę.
 - (64) Wymagania, o których mowa w akapitach 57 oraz 60-63, uważa się za spełnione w przypadku zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.). Oceny zgodności dokonuje się na podstawie przepisów powyższej ustawy.
 - (65) W przepisach projektowanej ustawy wprowadzona zostanie możliwość znakowania opakowań. W tym celu zostanie w całości powtórzony obecnie obowiązujący art. 6 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Zaproponowana regulacja wynika z art. 8 ust. 2 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.
 - (66) Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz wewnątrzspółnotowy dostawca produktów w opakowaniach będą obowiązani stosować opakowania spełniające wymagania określone w akapicie 57.
 - (67) Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz wewnątrzspółnotowy dostawca produktów w opakowaniach będą obowiązani stosować opakowania, których objętość i masa są ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia ich funkcji oraz zapewnienia niezbędnego poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika.
Projektowana regulacja wypełnia postanowienia dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.
 - (68) Wprowadzający opakowania, eksporter opakowań, eksporter produktów w opakowaniach oraz wewnątrzspółnotowy dostawca produktów w opakowaniach będą obowiązani złożyć sprawozdanie roczne, o którym mowa w projektowanej ustawie o odpadach, dotyczące przestrzegania ograniczeń dotyczących sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu oraz o masie:
 - 1) wytworzonych opakowań,
 - 2) poddanych:
 - a) importowi opakowań,
 - b) wewnątrzspółnotowemu nabyciu opakowań,
 - c) eksportowi opakowań,
 - d) wewnątrzspółnotowej dostawie opakowań,
 - e) eksportowi produktów w opakowaniach,
 - f) wewnątrzspółnotowej dostawie produktów w opakowaniach– według rodzaju materiałów, z jakich zostały wykonane.
 - (69) Wprowadzający opakowania, eksporter opakowań, eksporter produktów w opakowaniach oraz wewnątrzspółnotowy dostawca produktów w opakowaniach

będą mogli zlecić złożenie rocznego sprawozdania, o którym stanowi powyższy akapit, organizacji odzysku opakowań, o której mowa w akapicie 136.

Przepis ten odwołuje się do przepisów projektowanej ustawy o odpadach, które określą obowiązki sprawozdawcze w zakresie gospodarki odpadami. Możliwość zlecenia złożenia tego sprawozdania organizacji odzysku ułatwi realizację tego obowiązku podmiotom zobowiązanym do jego złożenia.

- (70) Wprowadzający opakowania, eksporter opakowań, eksporter produktów w opakowaniach oraz wewnątrzspółnotowy dostawca produktów w opakowaniach, którzy zlecą organizacji odzysku opakowań złożenie rocznych sprawozdań, będą obowiązani przekazać jej wszelkie dane niezbędne do złożenia przez nią tych sprawozdań.
- (71) Organizacja odzysku opakowań będzie przekazywać roczne sprawozdania, o których mowa w akapicie 68, wraz z wykazem przedsiębiorców, którzy zlecili jej złożenie tych sprawozdań.

2.4. Gospodarka odpadami opakowaniowymi.

- (72) Jedną z podstawowych regulacji w projektowanej ustawie stanowić będzie nałożenie na przedsiębiorców wprowadzających na rynek produkty w opakowaniach obowiązku poddawania odzyskowi, w tym recyklingowi, odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez nich do obrotu produktów w opakowaniach.

Przepis ten wypełnia zasadę „rozszerzonej odpowiedzialności producenta”, zgodnie z którą wprowadzający na rynek produkty, w tym przypadku opakowania, odpowiada za odpady powstałe w przyszłości z tych produktów.

- (73) Wprowadzający produkty w opakowaniach będzie wykonywał obowiązek, o którym mowa w powyższym akapicie,
 - 1) samodzielnie albo
 - 2) za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, o której mowa w akapicie 136.

- (74) Obowiązek, o którym mowa w akapicie 72, będzie mógł być realizowany przez przedsiębiorcę samodzielnie, jeżeli we własnym zakresie będzie poddawał odzyskowi lub recyklingowi zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach wyłącznie wytworzone przez siebie odpady opakowaniowe, z zastrzeżeniem kolejnego akapitu.

- (75) Przedsiębiorca będzie mógł obowiązek, o którym mowa w akapicie 72, wykonywać samodzielnie także poprzez poddanie odzyskowi lub recyklingowi odpadów, zebranych od innych posiadaczy odpadów, takiego samego rodzaju i w takiej samej masie jak powstałe z wprowadzonych przez siebie na terytorium kraju produktów w opakowaniach.

Zaproponowane rozwiązanie wprowadzające ograniczenia w samodzielnej realizacji ustawowych obowiązków obowiązuje obecnie na podstawie przepisów ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Takie rozwiązanie ma szczególne uzasadnienie w sytuacji, gdy część przedsiębiorców zostanie zwolniona z obowiązku odzysku i recyklingu.

- (76) Wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań będą mogli zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi posiadaczowi odpadów.

Posiadaczem odpadów może być np. podmiot prowadzący działalność w zakresie zbierania, transportu lub przetwarzania odpadów.

- (77) W projektowanej ustawie określone zostaną wymagane dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych docelowe poziomy odzysku i recyklingu odpadów

- opakowaniowych, które przedsiębiorcy będą zobowiązani osiągnąć do końca roku 2014 oraz w latach następnych.
- (78) Organizacje odzysku opakowań zobowiązane będą do uwzględnienia w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i łącznego recyklingu do dnia 31 grudnia 2014 r. docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych w łącznym odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, jakie organizacje odzysku opakowań będą zobowiązani uzyskać w poszczególnych latach do końca 2014 r., uwzględniając potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz zwiększenia jego efektywności, a także konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.
- (79) Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do końca 2014 r., uwzględniając potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych oraz zwiększanie jego efektywności, działanie na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki i konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.
- (80) Rozporządzenie, o którym mowa w powyższym akapicie, będzie ogłoszone co najmniej 6 miesięcy przed dniem jego wejścia w życie.
W projektowanej ustawie określi się również, że pierwsze rozporządzenie dotyczące rocznych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych zostanie wydane bez zachowania sześciomiesięcznego terminu *vacatio legis*.
- (81) Poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowić będzie wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w danym roku kalendarzowym oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, będzie liczył poziomy odzysku i recyklingu, w stosunku do opakowań wprowadzonych do obrotu na terytorium kraju w tym roku kalendarzowym.
Podobne rozwiązanie obowiązuje w Wielkiej Brytanii. Zaproponowane rozwiązanie jest odpowiedzią na zgłaszane postulaty powrotu w projektowanej ustawie do tzw. nadwyżki odzysku i recyklingu, która niejednokrotnie była wypracowywana szczególnie w przypadku organizacji odzysku, które nie znając dokładnie masy opakowań wprowadzonych przez przedsiębiorców na rynek poddawali odzyskowi i recyklingowi odpady opakowanie o masie większej niż wynikałoby to z planowanej ilości opakowań wprowadzonych na rynek. Zapasy te pozwalały na pokrycie ewentualnego wzrostu masy wprowadzonych na rynek opakowań, a część która nie została wykorzystana przechodziła w formie nadwyżki na rok następny. Brak możliwości rozliczenia nadwyżek w roku następnym wynika z konieczności utrzymania zgodności projektu ustawy z dyrektywą w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. Zaproponowane rozwiązanie pozwoli jednak precyzyjnie określić masę opakowań, w odniesieniu do której będą liczone poziomy odzysku i recyklingu a więc nie będzie już konieczne tworzenie tzw. nadwyżek.
- (82) Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przedsiębiorca do masy odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi będzie mógł dodać masę odpadów opakowaniowych odpowiedniego rodzaju zawartych w zmieszanych odpadach komunalnych przekazanych do termicznego przekształcania odpadów. Zawartość masy odpadów opakowaniowych w masie zmieszanych odpadów komunalnych będzie określana na podstawie przeprowadzonej morfologii odpadów.
- (83) Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przedsiębiorca do masy odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi będzie mógł również dodać masę odpadów

- opakowaniowych odpowiednio z papieru i tektury oraz z drewna przekazanych osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami na podstawie prowadzonej przez przedsiębiorcę ewidencji odpadów.
- (84) Przedsiębiorca lub działająca w jego imieniu organizacja odzysku będą zobowiązani do złożenia rocznego sprawozdania, określonego przepisami projektowanej ustawy o odpadach, dotyczącego wypełnienia ustawowych obowiązków.
- (85) Organizacja odzysku opakowań przejmuje prawa i obowiązki wprowadzającego produkty w opakowaniach w zakresie, o którym mowa w akapicie 72, na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.
- (86) Wprowadzający produkty w opakowaniach będzie obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań, z którą zawarł umowę, wszelkie niezbędne dane pozwalające na realizację przejętych przez nią obowiązków.
Ograniczy to ewentualne nieprawidłowości w rozliczeniach przedsiębiorców, jakie mogą wystąpić w przypadku nieprzekazania organizacji odzysku informacji o wszystkich wprowadzonych przez przedsiębiorcę na rynek opakowaniach. Pozwoli również precyzyjnie określić, kto w takim przypadku odpowiada za niezrealizowany obowiązek odzysku i recyklingu.
- (87) W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań ww. danych wprowadzający produkty w opakowaniach będzie obowiązany wnieść opłatę produktową obliczoną w odniesieniu do wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odzysku opakowań.
- (88) Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w powyższym akapicie, będzie obowiązany złożyć roczne sprawozdanie, o którym mowa w akapicie 84, w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odzysku opakowań.
- (89) W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, przejęte przez nią prawa i obowiązki, o których mowa w akapicie 72, ponownie stają się prawami i obowiązkami wprowadzającego produkty w opakowaniach, w odniesieniu do masy opakowań wprowadzonych przez niego do obrotu w całym danym roku kalendarzowym. Za obowiązki te organizacja odzysku opakowań oraz wprowadzający produkty w opakowaniach odpowiadają solidarnie.
Zaproponowane rozwiązanie zwiększy odpowiedzialność przedsiębiorcy przy wyborze organizacji odzysku. Tym samym powinno wpłynąć na podwyższenie jakości i rzetelności świadczonych usług przez organizacje odzysku.
- (90) Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w akapicie 85, przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą umowy.
- (91) W projektowanej ustawie zostaną wskazane wybrane procesy odzysku z załącznika nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, które będą mogły być zaliczane jako wykonanie odzysku (R1– R9) bądź recyklingu (R2 – R9) odpadów opakowaniowych.
Określenie procesów odzysku, które w świetle przepisów projektowanej ustawy pozwolą na zaliczenie ich do wykonania odzysku innego niż recykling lub do recyklingu ułatwi przedsiębiorcom wybór odpowiedniego podmiotu, który przetwarza odpady.
- (92) W przypadku opakowań z tworzywa sztucznego przyjęto, za dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, że do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych będzie można zaliczyć wyłącznie recykling, w wyniku którego powstaje produkt wykonany z tworzywa sztucznego.
- (93) Odrębne regulacje przewidziane zostaną dla przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach wykonanych co najmniej z dwóch różnych materiałów, tak

że nie można ich rozdzielić w sposób ręczny lub przy zastosowaniu prostych metod mechanicznych (opakowaniach wielomateriałowych), w przypadku których całą masę tego opakowania przedsiębiorca będzie rozliczał według tego rodzaju materiału, który przeważa w danym opakowaniu wielomateriałowym (np. wprowadzający napoje w kartonach będą rozliczać obowiązek papierem i tekturą).

Powyższe rozwiązanie wynika z przepisów art. 2 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w których określono, że przedmiotowa dyrektywa dotyczy wszystkich opakowań wprowadzonych na rynek (pomimo braku wyznaczonego poziomu recyklingu dla tego typu opakowań). W przypadku pozostawienia tych opakowań poza systemem odzysku i recyklingu opakowania te byłyby stosowane na większą skalę niż obecnie zastępując opakowania wykonane z jednorodnego materiału, co byłoby niezgodne z przepisami ww. dyrektywy nakazującymi krajom członkowskim zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych. Należy przy tym zauważyć, że opakowania wielomateriałowe również w innych krajach członkowskich UE podlegają odpowiednim regulacjom w tym zakresie.

(94) Do osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych będzie można zaliczyć wyłącznie odzysk i recykling odpadów zebranych na terytorium kraju. Celem dyrektywy 94/62/WE jest zagospodarowanie odpadów powstałych w danym państwie członkowskim. Zaproponowane rozwiązanie ma na celu realizację powyższego założenia.

(95) Minister właściwy do spraw środowiska może zawrzeć porozumienie z wprowadzającymi:

- 1) produkty w opakowaniach wielomateriałowych,
- 2) środki niebezpieczne w opakowaniach

– w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po opakowaniach wielomateriałowych lub po środkach niebezpiecznych.

Ograniczono możliwość zawierania takich porozumień wyłącznie do tych dwóch rodzajów opakowań ze względu na ich specyficzny charakter (opakowania wielomateriałowe) i szczególną szkodliwość dla środowiska (odpady po środkach niebezpiecznych).

W odniesieniu do opakowań wielomateriałowych zawarcie porozumienia przez przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty w tego typu opakowaniach zwolni te podmioty z rozliczania obowiązku według zasady określonej w projektowanej ustawie, jednak przedsiębiorcy ci będą zobowiązani do uzyskania określonych w porozumieniu poziomów odzysku i recyklingu. W odniesieniu zaś do środków niebezpiecznych, zawarcie porozumienia przez wprowadzających te produkty w opakowaniach do obrotu zwolni te podmioty z obowiązku uwzględnienia opakowań środków niebezpiecznych w masie wprowadzonych opakowań, które podlegają obowiązkowi recyklingu i odzysku, jednakże przedsiębiorcy będą zobowiązani zapewnić w ramach porozumienia właściwe postępowanie z wytworzonymi z tych opakowań odpadami.

Możliwość zawierania takich porozumień była wielokrotnie postulowana przez przedsiębiorców. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż aktualnie funkcjonują takie porozumienia przedsiębiorców, jednak bez podstawy prawnej. Sygnatariusze tego rodzaju porozumień nie są obecnie zwolnieni z ustawowych obowiązków. *Ratio legis* wprowadzenia przedmiotowej regulacji stanowi wdrożenie postanowień art. 22 ust. 3a dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

(96) Porozumienie powinno w szczególności określać:

- 1) cele i terminy ich realizacji, w tym poziomy recyklingu i poziomy odzysku, o których mowa w akapicie 77;
- 2) podmioty uprawnione do kontroli porozumienia oraz sposób kontroli;
- 3) przypadki, w których:

- a) następuje wykluczenie przedsiębiorcy z porozumienia,
b) porozumienie ulega rozwiązaniu.
- (97) Wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych oraz środki niebezpieczne w opakowaniach będą mogli, na równych zasadach, zawierać porozumienia lub przystępować do zawartych już porozumień.
- (98) Minister właściwy do spraw środowiska obowiązany będzie do zamieszczenia porozumienia w Biuletynie Informacji Publicznej.
- (99) W czasie obowiązywania porozumienia do przedsiębiorców, będących jego stronami, nie znajdą zastosowania przepisy zawarte w akapicie 72, w zakresie opakowań środków niebezpiecznych, i akapitu 93, w zakresie uwzględnienia opakowań wielomateriałowych w masie opakowań wprowadzonych do obrotu.
Takie rozwiązanie będzie formą zachęty do podejmowania przez przedsiębiorców decyzji o zawarciu porozumienia, gdyż utworzenie systemu zagospodarowania tych specyficznych odpadów pociągać będzie za sobą dodatkowe, nieraz wysokie koszty m.in. ze względu na trudność w pozyskaniu tego typu odpadów czy też ograniczoną ilość instalacji do ich przetwarzania (odpady wielomateriałowe).
- (100) W przypadku gdy cele ustalone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie określonym w porozumieniu, przedsiębiorcy będący stronami porozumienia będą obowiązani wnieść opłatę produktową, obliczoną tak jakby porozumienie nie zostało zawarte, w odniesieniu do wprowadzonych przez nich do obrotu opakowań, za każdy rok, w którym te cele nie zostały osiągnięte.
- (101) Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym.
Projektowana ustawa nie będzie określała formy takiej ewidencji pozostawiając sposób jej prowadzenia decyzji samego przedsiębiorcy.
- (102) W przypadku braku ewidencji lub prowadzenia jej nierzetelnie, informacje o masie opakowań, w których przedsiębiorca wprowadził do obrotu produkty, marszałek województwa lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska będzie ustalał na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku szacunkowo. Wprowadzający produkty w opakowaniach będzie obowiązany przechowywać ewidencję na terytorium kraju przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą dane zawarte w ewidencji.
- (103) Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oraz innym niż recykling procesom odzysku, sposób odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych ustala się na podstawie dokumentu DPR albo DPO.
Dokumenty te są już obecnie stosowane, zgodnie z obowiązującymi przepisami, na potrzeby potwierdzania wykonania odzysku i recyklingu.
- (104) Prowadzący recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych będzie obowiązany wydać dokument DPR albo DPO na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań przekazujących odpady opakowaniowe do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wydanie.
- (105) Prowadzący recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych przed wystawieniem pierwszego dokumentu potwierdzającego recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych, a eksporter odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowy dostawca odpadów opakowaniowych przed wystawieniem pierwszego dokumentu potwierdzającego eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu lub odzysku będą zobowiązani złożyć do właściwego marszałka województwa wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w projektowanej ustawie o odpadach.
- (106) Wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań, którzy prześlą odpady opakowaniowe do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, będą mogli złożyć wniosek o wydanie dokumentu DPR albo DPO do

- prowadzącego recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku.
- (107) W przypadku, gdy wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań zleci posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, wniosek o wydanie dokumentu DPR albo DPO złoży w ich imieniu posiadacz odpadów.
- (108) Prowadzący recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych będzie sporządzał dokument DPR albo DPO w trzech egzemplarzach. Jeden egzemplarz będzie przeznaczony dla wprowadzającego produkty w opakowaniach albo organizacji odzysku opakowań, drugi egzemplarz – dla prowadzącego recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych, trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.
- (109) Prowadzący recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych będzie obowiązany przekazać marszałkowi województwa właściwemu według miejsca prowadzenia działalności w zakresie recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku odpadów opakowaniowych egzemplarz dokumentu DPR oraz DPO w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym wystawił dokumenty DPR lub DPO.
- (110) W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach w ramach prowadzonej działalności będzie dokonywał recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, masa odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku oraz sposób odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych będzie ustalana na podstawie prowadzonej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach ewidencji odpadów, o której mowa w art. 36 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
- (111) Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań będą obowiązani przechowywać dokumenty DPR i DPO przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego te dokumenty dotyczą.
- (112) Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentów DPR oraz DPO, kierując się potrzebą ujednoczenia tych dokumentów.
- (113) Masę odpadów opakowaniowych wyeksportowanych lub wewnątrzwspólnotowo dostarczonych do recyklingu lub do innego niż recykling procesu odzysku ustala się na podstawie dokumentu EDPR albo EDPO, a także dokumentu celnego potwierdzającego wyprowadzenie odpadów poza obszar celny Unii Europejskiej albo faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych. Wprowadzenie dodatkowych dokumentów przy wywozie odpadów opakowaniowych do odzysku i recyklingu poza terytorium kraju wynika z dotychczasowych doświadczeń, gdzie przy braku tych dodatkowych dokumentów obserwuje się wiele nadużyć w potwierdzaniu odzysku i recyklingu. Nowa dokumentacja powinna znacząco ograniczyć występujące obecnie nieprawidłowości. Uzupełni ona pozostałe dokumenty, które już obecnie są stosowane na potrzeby potwierdzania wykonania odzysku i recyklingu.
- (114) Wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań, którzy przekazują odpady opakowaniowe do eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy, będą mogli złożyć wniosek o wydanie dokumentu EDPR albo EDPO eksporterowi odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowemu dostawcy odpadów opakowaniowych nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.
- (115) Eksporter odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowy dostawca odpadów opakowaniowych będą obowiązani wydać dokument EDPR albo EDPO na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań

- przekazujących odpady opakowaniowe do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wydanie.
- (116) W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań zleci posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu lub wewnątrzspółnotowej dostawy, wniosek, o którym mowa w powyższym akapicie, będzie składał w ich imieniu posiadacz odpadów.
- (117) Eksporter odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowy dostawca odpadów opakowaniowych będzie sporządzał dokument EDPR oraz EDPO w trzech egzemplarzach. Jeden egzemplarz będzie przeznaczony dla wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań, drugi egzemplarz – dla eksportera odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowego dostawcy odpadów opakowaniowych, trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.
- (118) Eksporter odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowy dostawca odpadów opakowaniowych będzie obowiązany przekazać marszałkowi województwa egzemplarz dokumentu EDPR oraz EDPO w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym te dokumenty zostały wystawione.
- (119) W przypadku przekazania odpadów do odzysku lub recyklingu poza obszar Unii Europejskiej, oprócz powyższych dokumentów przedsiębiorca dokonujący wywozu odpadów powinien dodatkowo sporządzić oświadczenie, że odpady te zostaną poddane odzyskowi i recyklingowi w instalacjach spełniających co najmniej takie wymagania, które spełniają podobne instalacje eksploatowane na terytorium kraju. Takie rozwiązanie ma na celu zabezpieczenie środowiska w kraju, w którym nie obowiązują przepisy prawa UE, zgodnie z postanowieniami art. 6 pkt 2 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.
- (120) Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań będą obowiązani przechowywać dokumenty EDPR, EDPO, dokumenty celne potwierdzające wyprowadzenie odpadów opakowaniowych poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej oraz faktury potwierdzające wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych, przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego te dokumenty dotyczą.
- (121) Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentów EDPR oraz EDPO, kierując się potrzebą ujednoczenia tych dokumentów.
- (122) Prowadzący recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych, który będzie posiadał zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, o którym mowa w przepisach ustawy o odpadach, pozwalające na odzysk odpadów o masie przekraczającej 400 Mg, będzie zobowiązany do przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia, wyników przeprowadzonego audytu zewnętrznego dotyczącego dokumentów potwierdzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku wystawionych w poprzednim roku sprawozdawczym. Rozwiązanie to jest wzorowane na systemie brytyjskim, gdzie wprowadzenie powyższego mechanizmu pozwoliło na znaczące wyeliminowanie sytuacji, w których przedsiębiorcy potwierdzają wykonanie odzysku i recyklingu bez faktycznego przetworzenia odpadów.
- (123) Podobnie, eksporter odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowy dostawca odpadów opakowaniowych, który wystawił w danym roku dokumenty potwierdzające eksport lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu lub odzysku o masie przekraczającej 400 Mg, będzie zobowiązany do przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do dnia 30 kwietnia wyników przeprowadzonego audytu zewnętrznego dotyczącego dokumentów potwierdzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku wystawionych w poprzednim roku sprawozdawczym.

- (124) Audyt przeprowadza podmiot niezależny od audytowanej jednostki, posiadający odpowiednie kwalifikacje i wiedzę z zakresu audytu.
- (125) Audyt mogą przeprowadzać osoby spełniające warunki określone przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zatrudniające przy przeprowadzaniu audytu powyższe osoby.
- (126) Audytora wybiera przedsiębiorca, o którym mowa w akapitach 122 i 123, na swój koszt.
- (127) Celem przeprowadzenia audytu jest wydanie przez audytora opinii na temat wiarygodności danych zawartych w dokumentach potwierdzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku oraz w dokumentach potwierdzających eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu lub odzysku.
- (128) Audytor ma prawo wglądu do związanych z przeprowadzaniem audytem informacji, danych i innych dokumentów, w tym zawartych na elektronicznych nośnikach informacji, oraz do wykonywania z nich kopii, odpisów, wyciągów, zestawień lub wydruków, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.
- (129) Pracownicy jednostki są obowiązani, na żądanie audytora, udzielać informacji i wyjaśnień oraz potwierdzać „za zgodność z oryginałem” kopie dokumentów i ich odpisy, wyciągi, zestawienia oraz wydruki. Udzielone ustnie informacje i złożone ustnie wyjaśnienia powinny zostać zaprotokołowane oraz podpisane przez audytora i przez osobę, która ich udzieliła lub je złożyła.
- (130) Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemnie sprawozdanie z audytu. Dokumentacja audytu, łącznie ze sprawozdaniem, jest przekazywana audytowanemu przedsiębiorcy w terminie 7 dni od dnia zakończenia audytu.
- (131) Dokumentacja audytu, łącznie ze sprawozdaniem, podlega przechowaniu przez przedsiębiorcę przez okres 5 lat od dnia jej otrzymania.
- (132) Minister właściwy do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres audytu zewnętrznego, w tym obszary działalności przedsiębiorcy, o którym mowa w akapicie 122 i 123, podlegające audytowi zewnętrznemu oraz sposób dokumentowania wyników audytu zewnętrznego, kierując się potrzebą uzyskania podstaw do potwierdzenia wiarygodności danych zawartych w dokumentach potwierdzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku oraz w dokumentach potwierdzających eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu lub odzysku.
- (133) Wprowadzający produkty w opakowaniach będzie obowiązany umieścić numer rejestrowy, nadany zgodnie z przepisami projektowanej ustawy o odpadach, na fakturach związanych z obrotem produktami w opakowaniach.
Zaproponowane rozwiązanie pozwoli na szybką identyfikację przez służby kontrolne podmiotów, które nie przestrzegają przepisów w zakresie zagospodarowania odpadów opakowaniowych. Podobne rozwiązanie obowiązuje obecnie w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz w ustawie o bateriach i akumulatorach. Numer ten byłby zintegrowany z numerami nadawanymi na podstawie przepisów ww. dwóch ustaw.
- (134) Prowadzący recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych będzie obowiązany umieścić numer rejestrowy, nadany zgodnie z przepisami projektowanej ustawy o odpadach, na dokumentach DPR oraz DPO.
- (135) Eksporter lub wewnątrzwspólnotowy dostawca odpadów opakowaniowych będą obowiązani umieścić numer rejestrowy, nadany zgodnie z przepisami projektowanej ustawy o odpadach, na dokumentach EDPR oraz EDPO.

2.5. Organizacja odzysku opakowań.

- (136) Organizacja odzysku opakowań będzie mogła prowadzić działalność gospodarczą, tak jak w obecnie obowiązujących przepisach, wyłącznie w formie spółki akcyjnej.
- (137) Przedmiotem działalności organizacji odzysku opakowań będzie mogła być wyłącznie działalność gospodarcza związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, a w szczególności z recyklingiem, odpadów opakowaniowych oraz organizowaniem publicznych kampanii edukacyjnych. Organizacja odzysku opakowań będzie mogła także działać jako organizacja, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.
- (138) Nazwa organizacji odzysku opakowań powinna zawierać oznaczenie „organizacja odzysku opakowań”.
- W projektowanej ustawie określone zostaną zasady działania organizacji odzysku, które będą musiały uzupełnić dotychczasową nazwę o wyraz „opakowań”, co pozwoli odróżnić je od innych organizacji odzysku działających na rynku na podstawie odrębnych przepisów. Dotychczas działające organizacje odzysku będą mogły działać w dalszym ciągu, o ile dostosują się do nowych wymagań.
- Istnienie oraz zasady działania organizacji odzysku nie są regulowane przepisami dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. Organizacje odzysku przejmujące od przedsiębiorców obowiązki odzysku i recyklingu działają w większości krajów UE. Ich działalność ma na celu ułatwienie przedsiębiorcom zobowiązanym do uzyskania poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych realizację tych obowiązków.
- (139) Do używania oznaczenia, o którym mowa w powyższym akapicie, będą uprawnione wyłącznie organizacje odzysku opakowań działające na zasadach określonych w projektowanej ustawie.
- (140) Organizacja odzysku opakowań będzie przejmować prawa i obowiązki wprowadzającego produkty w opakowaniach w zakresie, o którym mowa w akapicie 72, na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach będzie wprowadzał do obrotu w danym roku kalendarzowym.
- Zaproponowane rozwiązanie określa, że organizacja przejmuje od przedsiębiorcy obowiązki w odniesieniu do całości wprowadzonych przez niego opakowań danego rodzaju. Wyklucza to tym samym możliwość dzielenia ustawowych obowiązków w danym roku rozliczeniowym w odniesieniu do danego rodzaju opakowania pomiędzy przedsiębiorcę a organizację odzysku opakowań lub pomiędzy kilka organizacji.
- (141) Organizacja odzysku opakowań przed zawarciem pierwszej umowy, o której mowa w powyższym akapicie, będzie obowiązana złożyć marszałkowi województwa wniosek o wpis do rejestru.
- (142) Przewiduje się utrzymanie kapitału zakładowego organizacji odzysku opakowań w wysokości 1 000 000 zł. ustalonej przepisami ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.
- (143) Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań powinien być pokryty w całości wkładem pieniężnym i wpłacony w całości przed wpisem organizacji odzysku opakowań do rejestru.
- (144) Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań nie będzie mógł pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek inny sposób.
- (145) Organizacja odzysku opakowań będzie obowiązana utrzymywać kapitał własny, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym, w wysokości co najmniej

minimalnego kapitału zakładowego określonego w akapicie 142, albo ustanowić w tej wysokości zabezpieczenie finansowe opłat produktowych za dany rok kalendarzowy w formie gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej oraz uzyskać postanowienie o przyjęciu zabezpieczenia finansowego przed tym rokiem kalendarzowym.

Zaproponowane rozwiązanie zwiększa możliwość egzekucji ewentualnych wierzytelności, w tym względem Skarbu Państwa, w przypadku likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku. Organizacje odzysku, ze względu na swój specyficzny charakter, w większości przypadków nie posiadają odpowiedniego majątku trwałego, którego sprzedaż mogłaby pokryć ewentualne wierzytelności.

- (146) Marszałek województwa będzie wydawał postanowienie w sprawie przyjęcia zabezpieczenia finansowego opłat produktowych za dany rok kalendarzowy. Na postanowienie to będzie przysługiwało zażalenie.
- (147) Gwarantem ustanowionego zabezpieczenia finansowego opłat produktowych za dany rok kalendarzowy może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego.
- (148) Organizacja odzysku opakowań, która nie ustanowi zabezpieczenia finansowego opłat produktowych za dany rok kalendarzowy, będzie obowiązana, w terminie do dnia 15 marca tego roku kalendarzowego, przedstawić marszałkowi województwa zaświadczenie wydane przez bank o utrzymywaniu w roku poprzednim na odrębnym rachunku bankowym środków, o których mowa w akapicie 145.
- (149) Organizacja odzysku opakowań, która nie ustanowi zabezpieczenia finansowego opłat produktowych za dany rok kalendarzowy, będzie także obowiązana przedstawić zaświadczenie, o którym mowa w powyższym akapicie, na każde żądanie marszałka województwa w ciągu roku kalendarzowego, w terminie 14 dni od dnia złożenia takiego żądania.
- (150) Akcje organizacji odzysku opakowań będą mogły być wyłącznie akcjami imiennymi i nie będą mogły być zamienione na akcje na okaziciela.
- (151) Organizacja odzysku opakowań nie będzie mogła wydawać akcji uprzywilejowanych.
- (152) Organizacja odzysku opakowań będzie przeznaczać na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5 % swoich przychodów z przejęcia obowiązków, o których mowa w akapicie 72. Wydatki poniesione na ten cel przez organizację odzysku opakowań powinny być udokumentowane.

Zaproponowany przepis wynika z postanowień dyrektywy 94/62/WE ustanawiających mechanizm wspierania przekazywania informacji konsumentom oraz kampanii na rzecz poprawy świadomości w zakresie zagospodarowania odpadów opakowaniowych. Jednocześnie w projektowanej ustawie zrezygnowano z obecnego obowiązku prowadzenia działań edukacyjnych przez przedsiębiorców wprowadzających na rynek puste opakowania.

- (153) Organizacja odzysku opakowań będzie obowiązana do wdrożenia Europejskiego Systemu Ekozarządzania i Audytu (EMAS) oraz uzyskać wpis do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS), w terminie 12 miesięcy od dnia wpisu do rejestru, o którym mowa w projektowanej ustawie o odpadach.

Organizacje odzysku jako podmioty działające w obrębie ochrony środowiska powinny spełniać najwyższe standardy prowadzenia działalności w tym obszarze.

- (154) Organizacja odzysku opakowań będzie obowiązana do składania w terminie do dnia 15 marca informacji o prowadzących recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych oraz o eksporterach odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowych dostawcach odpadów opakowaniowych, a także posiadaczach odpadów, którym organizacja odzysku zleciła przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku lub do eksportu oraz wewnątrzspółnotowej dostawy produktów opakowaniowych, z którymi organizacja miała zawarte umowy w roku poprzednim.

- (155) Minister właściwy do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia wzór informacji, o której mowa w powyższym akapicie, kierując się potrzebą pozyskania jednolitych informacji od wszystkich przedsiębiorców.
- (156) Organizacja odzysku opakowań będzie obowiązana do składania corocznego sprawozdania w terminie do dnia 15 marca za rok poprzedni w zakresie prowadzonych działań edukacyjnych.
- (157) Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór sprawozdania, o którym mowa w powyższym akapicie oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań.
- (158) Organizacja odzysku opakowań będzie obowiązana zachować w tajemnicy wszelkie dane przekazane jej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

2.6. Opłata recyklingowa.

- (159) W projektowanej ustawie przewidziano wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych dotyczących objęcia torebek foliowych, stosowanych do pakowania produktów w jednostkach handlowych, opłatą recyklingową. Wobec trudności technicznych związanych z nałożeniem opłaty recyklingowej na jednostki handlowe wprowadzające do obrotu torebki foliowe (co wynika z kosztów obligatoryjnych zmian systemów fiskalnych w większości jednostek handlowych w kraju) proponuje się, by torebki te były obciążone specjalną opłatą recyklingową nakładaną na produkujących, importerów oraz wewnątrzspółnotowych nabywców torebek foliowych. Stawka opłaty wyrażona byłaby jako procent ceny netto 1 kg torebek foliowych oferowanych przez ich wprowadzających. Projektowana ustawa określi maksymalną stawkę tej opłaty na poziomie 50% ceny netto 1 kg torebek. Szczegółowa stawka opłaty recyklingowej zostanie określona w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska wydanym w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, który będzie kierował się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z torebek foliowych, kosztami ich zagospodarowania, masą jednostkową torebek oraz wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni. Środki pochodzące z opłaty recyklingowej byłyby przekazywane na odrębny rachunek urzędu marszałkowskiego, a następnie przeznaczane na selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych oraz na edukację ekologiczną dotyczącą selektywnego zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych.

Zaproponowane rozwiązanie wynika z konieczności objęcia tych produktów, które są opakowaniami w świetle dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, przepisami w zakresie zagospodarowania odpadów opakowaniowych uwzględniającymi specyfikę tych opakowań. Nie ma możliwości, jak to ma miejsce w odniesieniu do innych opakowań, nałożenia obowiązku rozliczenia się z tych opakowań na wprowadzających produkty w opakowaniach, ponieważ opakowania te nie są bezpośrednio wykorzystywane przez przedsiębiorców do pakowania produktów. Obecnie przedsiębiorcy wprowadzający na rynek produkty w opakowaniach podlegają obowiązkowi odzysku i recyklingu oraz opłacie produktowej, natomiast wprowadzanie na rynek torebek foliowych nie podlega tym obowiązkom (za wyjątkiem torebek foliowych wydawanych za darmo w jednostkach handlowych o powierzchni przekraczającej 500 m² lub w sieci jednostek handlowych o łącznej powierzchni przekraczającej 5000 m²), ponieważ nie są one wprowadzane na rynek wraz z produktami. Opakowania te nie podlegają więc regulacjom w zakresie zagospodarowania odpadów z nich powstałych.

Zaproponowana opłata wpłynie na cenę finalną torebki foliowej, co powinno skutkować zmniejszeniem ich użycia, a tym samym zmniejszeniem, zgodnie

z postanowieniami dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, masy odpadów z nich powstających, podobnie, jak to ma miejsce w odniesieniu do pozostałych opakowań służących do pakowania produktów.

Projektowane rozwiązanie wydaje się najbardziej kompromisowym, ponieważ nie spowoduje całkowitego zakazu stosowania torebek foliowych.

Należy również zauważyć, że projektowane rozwiązanie nie spowoduje powstania dodatkowych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostki handlowe.

(160) Szczegóły dotyczące funkcjonowania systemu opłat recyklingowych:

- 1) opłata recyklingowa dotyczyć będzie wszystkich torebek foliowych, bez względu na rodzaj tworzywa sztucznego wykorzystanego do ich produkcji;
- 2) opłata recyklingowa liczona będzie od każdego kilograma wprowadzonych do obrotu torebek;
- 3) minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat recyklingowych, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, masą oraz kosztami ich wytworzenia i zagospodarowania lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni oraz biorąc pod uwagę, że opłata recyklingowa powinna stanowić zachętę do ograniczania stosowania opakowań przez konsumentów;
- 4) produkujący, importer oraz wewnątrzspółnotowy nabywca torebek foliowych będzie obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą ilość udostępnianych torebek foliowych;
- 5) opłata recyklingowa wnoszona będzie na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego, właściwego ze względu na miejsce udostępniania torby foliowej, do 10 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym nastąpiło wprowadzenie torebek foliowych do obrotu;

2.7. Opłata produktowa.

(161) Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w akapicie 72, następuje na koniec roku kalendarzowego.

(162) Wprowadzający produkty w opakowaniach albo organizacja odzysku opakowań, w przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w akapicie 72, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) recyklingu;
- 2) odzysku;
- 3) recyklingu dla wszystkich opakowań razem.

Podstawowym założeniem systemu opłaty produktowej pobieranej od wprowadzających produkty w opakowaniach jest bezzwrotny charakter tej opłaty. Zaproponowane przepisy są zgodne z art. 15 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, dotyczącym możliwości wprowadzenia przez kraje członkowskie instrumentów ekonomicznych zmierzających do realizacji celów określonych w przedmiotowej dyrektywie. Należy przy tym zauważyć, że rozwiązanie to obowiązuje już w polskim prawie od dnia 1 stycznia 2002 roku.

(163) Szczegółowy sposób obliczania opłaty produktowej należnej od wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań z tytułu niewykonania obowiązku odzysku i recyklingu, o którym mowa w akapicie 72, jest określony w załączniku nr 2 do przedmiotowych założeń.

(164) Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosić będzie 4,50 zł za 1kg.

- (165) Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych odzyskowi i recyklingowi.
- (166) Obowiązek wniesienia opłaty produktowej, stanowiącej sumę opłat, o których mowa w akapicie 162, powstaje na koniec roku kalendarzowego.
- (167) Opłata produktowa będzie wnoszona na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.
- (168) W przypadku, gdy wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśliby opłaty produktowej lub wnieśliby opłatę produktową niższą od należnej, marszałek województwa określi, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.
- (169) W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w powyższym akapicie, marszałek województwa ustali, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewniesionej opłaty produktowej.
- (170) Termin płatności opłaty, o której mowa w akapicie 168, wynosić będzie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.
- (171) Do opłat produktowych w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosowane będą przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2.8. Dystrybucja produktów w opakowaniach.

- (172) W projektowanej ustawie zaproponowane zostanie wprowadzenie zakazu dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który wbrew przepisom ustawy nie będzie wpisany do rejestru.
- Zaproponowane rozwiązanie pozwoli na ograniczenie liczby przedsiębiorców, którzy pomimo ciążącego na nich obowiązku, nie zapewniają odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.
- (173) Prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który będzie dokonywał sprzedaży produktów w opakowaniach, będzie obowiązany przekazać użytkownikom tych produktów informację o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:
- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu,
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży.
- Przepisy dotyczące obowiązku przekazywania konsumentom informacji w zakresie zagospodarowania odpadów opakowaniowych wynikają z postanowień art. 13 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.
- (174) Prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 25 m², który będzie sprzedawał napoje w opakowaniach jednorazowych, będzie obowiązany posiadać w swojej ofercie handlowej produkty należące do tej samej grupy asortymentowej co produkty w opakowaniach jednorazowych, dostępne w opakowaniach wielokrotnego użytku. Wymóg ten, ze względu na jego zbyt dużą uciążliwość dla małych jednostek handlowych, został ograniczony do jednostek o powierzchni handlowej powyżej 25 m².

Zaproponowane rozwiązanie ma na celu promocję, zgodnie z przepisami dyrektywy 94/62/WE, opakowań wielokrotnego użytku.

- (175) Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska będzie mógł określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów w opakowaniach jednorazowych przy sprzedaży których, nie ma zastosowania obowiązek określony w powyższym akapicie, kierując się wymaganiami higieniczno-sanitarnymi dla tych napojów.
- (176) Prowadzący jednostkę handlu detalicznego będzie obowiązany przyjąć zwracane opakowania wielokrotnego użytku po produktach będących w ofercie handlowej tej jednostki.
Zaproponowane rozwiązanie ma na celu usprawnić zbieranie odpadów opakowaniowych.
- (177) Wprowadzający produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku lub prowadzący jednostkę handlu hurtowego sprzedający produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku będą obowiązani do odbioru na własny koszt opakowań wielokrotnego użytku od prowadzących jednostki handlu detalicznego, którym sprzedają produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku.
- (178) Prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2 000 m² będzie obowiązany prowadzić na własny koszt selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych według rodzajów opakowań, z których powstały te odpady.

W takiej formie powyższa regulacja obowiązuje już obecnie od roku 2002.

2.9. Organy administracji publicznej.

- (179) Przewiduje się nałożenie na marszałków województw obowiązku prowadzenia zbiorów dokumentów obejmujących dokumenty przedkładane przez przedsiębiorców na podstawie przepisów projektowanej ustawy. Podobny obowiązek jest już obecnie nałożony na marszałków województw przepisami ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.
Obowiązki nałożone na marszałków województw wypełniają postanowienia art. 22 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych zobowiązujące kraje członkowskie do wprowadzenia w życie m.in. przepisów administracyjnych niezbędnych do wykonania ww. dyrektywy.
- (180) Marszałek województwa niezwłocznie wprowadzi dane zawarte w zbiorach dokumentów do bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami, o której mowa w projektowanej ustawie o odpadach.
- (181) Właściwość w zakresie zbierania wpływów z opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej zostanie przydana marszałkowi województwa.
Marszałkowie województw już obecnie prowadzą rozliczenia przedsiębiorców w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi.
- (182) Planuje się, aby marszałek województwa sprawował kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów ustawy w zakresie objętym jego właściwością, z tym że kontrola wprowadzających produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań będzie dokonywana zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Organom tym przyznane zostanie uprawnienie do określania wysokości zobowiązania z tytułu opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej. Marszałek województwa co najmniej raz w roku przeprowadzi kontrolę prowadzącego recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych.
Należy jednakże zauważyć, iż projekt ustawy nie zmienia ogólnej zasady wynikającej z ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, przyjmującej że ogólne kompetencje kontrole w zakresie przestrzegania przepisów z zakresu ochrony środowiska

przysługują organom inspekcji ochrony środowiska. Kontrolę przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów ustawy powierzono również wojewódzkiej inspekcji ochrony środowiska na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.) i wojewódzkiej inspekcji handlowej na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.).

- (183) Czynności kontrolne przeprowadzane będą przez imiennie upoważnionych pracowników urzędu marszałkowskiego.
- (184) Przy wykonywaniu kontroli kontrolujący uprawniony będzie do:
- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem, przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6.00 do 22.00 – na pozostały teren;
 - 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych;
 - 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego;
 - 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z kontrolą, w tym dokumentów związanych z prowadzeniem ewidencji operacji gospodarczych.
- (185) Marszałek województwa będzie występował do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzi naruszenie przez kontrolowanego przedsiębiorcę przepisów ustawy lub wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy.
- (186) Wojewódzki inspektor ochrony środowiska będzie sporządzał i przekazywał marszałkowi województwa oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego, informację o wynikach przeprowadzonych w roku ubiegłym kontroli wprowadzających produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, prowadzących recykling lub inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych, eksporterów odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowych dostawców odpadów opakowaniowych.
- (187) Środki finansowe pochodzące z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, oraz opłaty recyklingowej będą gromadzone przez marszałka województwa na odrębnych rachunkach bankowych
- (188) Wpływy z opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej w wysokości 5% będą stanowić dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej i opłaty recyklingowej oraz obsługę administracyjną systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi.
Podobne rozwiązanie przewidują obecnie przepisy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.
- (189) Wpływy z tytułu opłat i środków, o których mowa w akapicie 187, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu samorządu województwa, o których mowa w powyższym akapicie, marszałek województwa będzie przekazywał w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego opłaty dotyczą, na rachunek dochodów budżetu państwa.
- (190) Marszałek województwa będzie realizował zadania w zakresie finansowania działań związanych z edukacją ekologiczną oraz selektywnym zbieraniem odpadów opakowaniowych na terenie województwa jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.
- (191) Wysokość środków przeznaczonych na finansowanie działań w zakresie prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych oraz selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych będzie stanowić równowartość środków przekazanych

przez marszałków województw na rachunek dochodów budżetu państwa w roku poprzednim.

Projektowana ustawa zmienia obecnie obowiązujące zasady przeznaczania środków finansowych pochodzących z opłaty produktowej. Podstawową projektowaną zasadą obowiązującą w gospodarowaniu środkami pochodzącymi zarówno z opłaty produktowej, jak i z opłaty recyklingowej jest przyporządkowanie tych dochodów budżetowi państwa, co stanowi zmianę w odniesieniu do obecnego stanu prawnego. Ze środków tych będą finansowane nałożone na marszałków województw zadania w zakresie finansowania działań związanych z edukacją ekologiczną oraz selektywnym zbieraniem odpadów opakowaniowych na terenie województwa. Środki pochodzące z budżetu państwa, przeznaczone na finansowanie powyższych działań stanowić będą równowartość środków przekazanych przez marszałków województw na rachunek dochodów budżetu państwa w roku poprzednim, a więc projektowana ustawa będzie obojętna finansowo dla budżetu państwa.

Jednocześnie projektowane przepisy nie zmniejszą dotychczasowych wpływów marszałków województw z tytułu opłaty produktowej, gdyż zakłada się utrzymanie obecnie obowiązujących przepisów dotyczących pozostawienia wpływów z tej opłaty w wysokości 5% jako dochodów budżetu województwa samorządowego z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej i opłaty recyklingowej oraz obsługę administracyjną systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi.

Nałożenie na marszałków województw dodatkowych zadań związanych z prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych oraz selektywnym zbieraniem odpadów opakowaniowych również nie będzie wiązało się z dodatkowym obciążeniem finansowym budżetu samorządu województwa samorządowego, bo jak wcześniej wspomniano, zadania te będą w całości finansowe z budżetu państwa.

Przyjmuje się, że wpływy z tytułu opłaty produktowej utrzymają się na obecnym poziomie 4 – 5 mln zł. Natomiast wpływy z opłaty recyklingowej, która zgodnie z projektowaną ustawą byłaby nakładana na produkujących, importerów oraz wewnątrzspółnotowych nabywców torebek foliowych, nie są obecnie możliwe do oszacowania, ponieważ stawka opłaty zostanie określona dopiero w rozporządzeniu Ministra Środowiska, a sama opłata zacznie obowiązywać od roku 2015, a więc trudno jest obecnie szacować wielkość wprowadzanych w 2015 roku na rynek tego typu opakowań.

- (192) Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, kryteria podziału środków na dotacje celowe na finansowania działań związanych z edukacją ekologiczną oraz selektywnym zbieraniem odpadów opakowaniowych, biorąc pod uwagę liczbę mieszkańców w danym województwie oraz konieczność osiągnięcia wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.
- (193) Marszałek województwa będzie obowiązany do sporządzenia i przedłożenia właściwemu wojewodzie i ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku otrzymania dotacji celowej na finansowania działań związanych z edukacją ekologiczną oraz selektywnym zbieraniem odpadów opakowaniowych, o wielkości wykorzystanych środków, które zostały przekazane na cele, o których mowa powyżej.
- (194) W przypadku niewykorzystania środków przeznaczonych na finansowania działań związanych z edukacją ekologiczną oraz selektywnym zbieraniem odpadów opakowaniowych lub stwierdzenia przez wojewodę ich nieprawidłowego wykorzystania marszałek województwa będzie obowiązany do przekazania tych środków na rachunek dochodów budżetu państwa.
- (195) Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w akapicie 193, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań i ułatwienia ich przekazywania.

- (196) Wojewoda będzie mógł kontrolować sposób wykorzystania przez marszałka województwa dotacji celowej na finansowanie edukacji ekologicznej oraz selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych.
- (197) W przypadku stwierdzenia wykorzystania środków pochodzących z wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej wojewoda zatwierdzi roczne sprawozdanie w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, o czym niezwłocznie poinformuje marszałka województwa.
- (198) Marszałkowie województw zobowiązani zostaną do wprowadzania do bazy danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami, o której mowa w projektowanej ustawie o odpadach, informacji zawartych w zbiorach dokumentów.
- (199) Na podstawie danych zawartych w bazie danych o produktach, opakowaniach i gospodarce odpadami, o której mowa w projektowanej ustawie o odpadach, Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządzi i przekaze Ministrowi Środowiska roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w tym informacje o osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu w Rzeczypospolitej Polskiej w minionym roku, w terminie do dnia 30 września roku następującego po roku, którego dotyczy raport. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres lub wzór raportu oraz sposób jego przekazania, kierując się koniecznością pozyskania niezbędnych danych do oceny funkcjonowania systemu gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
- (200) Nadzór nad przestrzeganiem przepisów określonych w akapitach 172-174 oraz 176 sprawuje Inspekcja Handlowa, działająca na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.).
- (201) Główny Inspektor Ochrony Środowiska pełnić będzie funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w odniesieniu do marszałka województwa w sprawach określonych ustawą.

2.10. Przepisy karne i kary pieniężne.

- (202) Administracyjnej karze pieniężnej, zwanej dalej „karą pieniężną”, podlegać będzie ten kto:
 - 1) nie będzie umieszczał numeru rejestrowego, nadanego zgodnie z przepisami projektowanej ustawy o odpadach, na:
 - a) fakturach związanych z obrotem produktami w opakowaniach,
 - b) dokumencie potwierdzającym recykling odpadów opakowaniowych,
 - c) dokumencie potwierdzającym inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych,
 - d) dokumencie potwierdzającym eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu,
 - e) dokumencie potwierdzającym eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do innych niż recykling procesów odzysku;
 - 2) wprowadzając produkty w opakowaniach
 - a) nie będzie prowadził ewidencji, o której mowa w akapicie 101,
 - b) nie przekaze organizacji odzysku opakowań, z którą zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków,
 - 3) produkując, importując oraz wewnątrzspółnotowo nabywając torebki foliowe nie będzie uiszczzał opłaty recyklingowej, o której mowa w akapicie 159;
 - 4) wprowadzając opakowania lub produkty w opakowaniach nie będzie ograniczał ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do

- produkcji opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych, w sposób określony w akapicie 57;
- 5) nie będzie wydawał:
 - a) wprowadzającemu produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań przekazującym odpady opakowaniowe do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku:
 - dokumentu potwierdzającego recykling odpadów opakowaniowych,
 - dokumentu potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych,
 - b) wprowadzającemu produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań przekazującym odpady do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych:
 - dokumentu potwierdzającego eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu,
 - dokumentu potwierdzającego eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do innych niż recykling procesów odzysku
 - albo będzie wydawał dokumenty nierzetelne;
 - 6) nie będzie przekazywał:
 - a) właściwemu marszałkowi województwa egzemplarza:
 - dokumentu potwierdzającego recykling odpadów opakowaniowych,
 - dokumentu potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych,
 - b) właściwemu marszałkowi województwa egzemplarza:
 - dokumentu potwierdzającego eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu,
 - dokumentu potwierdzającego eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do innych niż recykling procesów odzysku;
 - 7) będzie naruszał zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach, o którym mowa w akapicie 172;
 - 8) prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, będzie dokonywał sprzedaży produktów w opakowaniach i nie przekazywał użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie określonym w akapicie 173;
 - 9) prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 25 m², sprzedając napoje w opakowaniach jednorazowych, nie będzie posiadał w swojej ofercie handlowej produktów należących do tej samej grupy asortymentowej co produkty w opakowaniach jednorazowych, dostępnych w opakowaniach wielokrotnego użytku., o których mowa w akapicie 174;
 - 10) prowadząc jednostkę handlu detalicznego nie będzie przyjmował zwracanych opakowań wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie 176;
 - 11) prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2 000 m² nie będzie prowadził selektywnego zbierania odpadów, o którym mowa w akapicie 178;
 - 12) nie będąc wpisanym do rejestru, będzie:
 - a) wprowadzał do obrotu produkty w opakowaniach,
 - b) wprowadzał do obrotu pod własnym oznaczeniem produkty w opakowaniach, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,
 - c) prowadząc:
 - jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m² sprzedawał produkty pakowane w tych jednostkach,
 - więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5 000 m² sprzedawał produkty pakowane w tych jednostkach,

- d) pakował produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzał je do obrotu,
 - e) wydawał dokumenty potwierdzające recykling odpadów opakowaniowych,
 - f) wydawał dokumenty potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku odpadów opakowaniowych,
 - g) wydawał dokument potwierdzający eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do recyklingu,
 - h) wydawał dokument potwierdzający eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotową dostawę odpadów opakowaniowych do innych niż recykling procesów odzysku.
- (203) Karze pieniężnej podlegać będzie także organizacja odzysku, która naruszać będzie obowiązek przeznaczania części przychodów na publiczne kampanie edukacyjne, o którym mowa w akapicie 152;
- (204) Kary pieniężne będą wynosić:
- 1) w przypadkach, o których mowa w akapicie 202 pkt 1, 2, 5, 6, 8 - 10 i 12 – od 5.000 zł do 500.000 zł;
 - 2) w przypadkach, o których mowa w akapicie 202 pkt 4 – od 5.000 zł do 30.000 zł;
 - 3) w przypadku, o którym mowa w akapicie 202 pkt 7 – od 5.000 zł do 20.000 zł;
 - 4) w przypadku, o którym mowa w akapicie 202 pkt 3 i 11 oraz akapicie 175 – od 10.000 zł do 500.000 zł.
- Kary zostały zróżnicowane ze względu na wagę obowiązków nałożonych na przedsiębiorców.
- (205) Kary pieniężne, o których mowa w akapicie 202 pkt 1 – 6, 11 - 12 oraz w akapicie 203, wymierzać będzie, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych uwzględniane będą przyczyny, zakres oraz skutki naruszenia przepisów ustawy, dotychczasowa działalność gospodarcza przedsiębiorcy, a także jego sytuacja finansowa.
- (206) Kary pieniężne, o których mowa w akapicie 202 pkt 7-10 wymierzać będzie, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych uwzględniane będą przyczyny oraz zakres naruszenia przepisów ustawy, dotychczasowa działalność gospodarcza przedsiębiorcy, a także jego sytuacja finansowa.
- (207) Należności z tytułu kar pieniężnych stanowić będą dochód budżetu państwa.
- (208) W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosowane będą odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.
- (209) Przedsiębiorca, który udaremniać będzie lub utrudniać przeprowadzenie kontroli, o której mowa w akapicie 182, podlegać będzie karze grzywny.
- (210) Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w powyższym akapicie, następować będzie w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Wprowadzenie przepisów karnych konieczne jest do prawidłowego wykonywania przez przedsiębiorców obowiązków nałożonych wynikających z przepisów projektowanej ustawy. Konieczność ich zamieszczenia wynika w sposób jednoznaczny z utrwalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, jak również z istoty prawa, celem zapewnienia mu skuteczności.

2.11. Zmiany w przepisach obowiązujących.

- (211) W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.) w art. 2 w ust. 1 pkt 11 i 12 otrzyma brzmienie:

- „11) kontrola przestrzegania przepisów o gospodarce opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi;
- 12) kontrola przestrzegania przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;”.
- (212) W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.) w art. 23 w ust. 1:
- 1) pkt 16a otrzyma brzmienie:
- „16a) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607 oraz z 2009 r. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy;”;
- 2) po pkt 16d zostanie dodany pkt 16e w brzmieniu:
- „16e) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 41 ust. 2 ustawy z dnia ... o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 37 ust. 2 tej ustawy;”.
- (213) W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) w art. 16 w ust. 1:
- 1) pkt 19a otrzyma brzmienie:
- „19a) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607 oraz z 2009 r. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy;”;
- 2) po pkt 19d zostanie dodany pkt 19e w brzmieniu:
- „19e) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 41 ust. 2 ustawy z dnia ... o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 37 ust. 2 tej ustawy;”.
- (214) W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.7) w art. 401 ust. 7 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Przychodami Narodowego Funduszu są wpływy z opłat produktowych pobieranych na podstawie przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.”.
- (215) W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:
- „Art.1.1. Ustawa określa:
- 1) obowiązki wprowadzających na terytorium kraju produkty,
 - 2) zasady postępowania z odpadami powstałymi z produktów,
 - 3) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej
 - w celu zapobiegania powstawaniu odpadów powstałych z produktów, ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz zapewnienia wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów.
2. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami powstałymi z produktów, w zakresie nieuregulowanym ustawą, stosuje się przepisy o odpadach.
3. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.7).”;
- 2) w art. 2:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) eksporcie produktów – rozumie się przez to wywóz produktów z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;”,
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) imporcie produktów – rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;”,
- c) uchyla się pkt 3a, 5, 6 i 7a,
- d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów;”,
- e) pkt 9b otrzymuje brzmienie:
 - „9b) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.), dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów, w tym na potrzeby własne, oraz wytwórcę wprowadzającego produkty na terytorium kraju;”,
- f) po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:
 - „9c) produktach – rozumie się przez to produkty zaliczone do rodzajów produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy, w tym stanowiące część składową lub przynależność innych produktów;”,
- g) pkt 11e i 11f otrzymują brzmienie:
 - „11e) wewnątrzwspólnotowa dostawa produktów – rozumie się przez to wywóz produktów z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
 - 11f) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów – rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;”,
- h) uchyla się pkt 11g;
- 3) w art. 3:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić odzysk, a w szczególności recykling, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów wprowadzonych przez niego na terytorium kraju.
 - 2. Przedsiębiorca jest obowiązany osiągnąć poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 4a do ustawy.”,
 - b) uchyla się ust. 2a i 2b,
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów powstałych z produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi oraz masy wprowadzonych na rynek produktów, w danym roku.”,
 - d) ust. 4 – 7 otrzymują brzmienie:
 - „4. Masę produktów wprowadzanych na rynek ustala się w oparciu o ewidencję prowadzoną zgodnie z art. 11.
 - 5. Wprowadzenie na rynek produktów następuje, z zastrzeżeniem ust. 6, w dacie ich wydania z magazynu w celu ostatecznego wprowadzenia na terytorium kraju.
 - 6. W przypadku importu produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dacie ich dopuszczenia do obrotu na terytorium Unii Europejskiej.
 - 6a. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dacie

- wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów.
7. Produkt uważa się za wprowadzony na terytorium kraju tylko raz.”,
- e) uchyla się ust. 8,
- f) w ust. 9 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przez danego przedsiębiorcę do masy odpadów powstałych z produktów poddanych odzyskowi dodaje się.”,
- g) ust. 9a i 9b otrzymują brzmienie:
„9a. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku dla odpadów powstałych z produktów do odzysku zalicza się procesy R1–R9 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.4).
9b. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów powstałych z produktów do recyklingu zalicza się procesy R2–R9 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.”,
- h) ust. 11a – 11b otrzymują brzmienie:
„11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, do masy wprowadzonych na rynek produktów nie wlicza się produktów, które zostały wyeksportowane lub opuściły terytorium kraju w drodze wewnątrzwspólnotowej dostawy, dokonanej przez przedsiębiorcę innego niż wytwórca tych produktów, na podstawie dokumentów potwierdzających eksport produktów lub wewnątrzwspólnotową dostawę produktów.
11b. Do rzeczywiście osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, nie wlicza się importu oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia odpadów powstałych z produktów, które poddaje się odzyskowi i recyklingowi na terytorium kraju.”;
- 4) uchyla się art. 3a;
- 5) w art. 4:
a) uchyla się ust. 1a i 1b,
b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji, obowiązki ponownie obciążają przedsiębiorcę w odniesieniu do masy produktów wprowadzonych przez niego na terytorium kraju od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości. Od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości wygasają umowy, o których mowa w ust. 2, zawarte z tą organizacją.”;
- 6) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów jest obowiązany bez wezwania do złożenia zawiadomienia o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.
2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu.”;
- 7) art. 10 otrzymuje brzmienie:
„Art. 10. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do złożenia rocznego sprawozdania, zawierającego informacje o:
1) nazwie przedsiębiorcy oraz oznaczeniu jego siedziby i adresie;
2) masie wprowadzonych na terytorium kraju produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;

- 3) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 4) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
2. Organizacja jest obowiązana do złożenia sprawozdania rocznego, zawierającego informacje o:
 - 1) nazwie oraz siedzibie i adresie organizacji;
 - 2) wykazie przedsiębiorców, w imieniu których działała;
 - 3) masie wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 4) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;
 - 5) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje.
 3. Organizacja jest obowiązana do złożenia wykazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, również marszałkom województw, właściwym ze względu na wpis przedsiębiorców, z którymi zawarła umowę, o której mowa w art. 4 ust. 2, w terminie do dnia 15 marca następnego roku.
 4. Roczne sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2, są składane marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca następnego roku.
 5. Sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, nie składa przedsiębiorca i organizacja, sporządzający sprawozdania, o których mowa w art. 15.”;
- 8) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Masę odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi ustala się na podstawie dokumentów potwierdzających odrębnie odzysk i odrębnie recykling, które prowadzący odzysk lub recykling jest obowiązany wydać na wniosek przedsiębiorcy lub organizacji, przekazujących odpady do odzysku lub recyklingu, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.”;
- 9) art. 11a otrzymuje brzmienie:
„Art. 11a. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, albo organizacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, którzy wykonali obowiązek, o którym mowa w art. 3, w wielkości przekraczającej wymagany w danym roku poziom odzysku lub recyklingu, mogą rozliczyć masę odpadów powstałych z produktów, przekraczającą wymagany poziom odzysku lub recyklingu, w następnym roku kalendarzowym.”;
- 10) w art. 12:
a) ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie:
„2a. Do ponoszenia opłaty produktowej jest również obowiązany przedsiębiorca, który nie wykonuje obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów w sposób określony w art. 4 ust. 1.
3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy między wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów.”,
b) uchyla się ust. 3a,
c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
„4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju produktu.
5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla produktów nie przekracza 100 zł.”;
- 11) art. 13 otrzymuje brzmienie:
„Art. 13. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa produktów w kilogramach.”;
- 12) w art. 14:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Maksymalna stawka opłaty produktowej wynosi:

- 1) dla produktów wymienionych w poz. 1-3 w załączniku nr 4a do ustawy – 2,57 zł za 1 kg;
 - 2) dla produktów wymienionych w poz. 4-12 i 14 w załączniku nr 4a do ustawy – 5,50 zł za 1 kg;
 - 3) dla produktów wymienionych w poz. 13 w załączniku nr 4a do ustawy – 10,26 zł za 1 kg.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych produktów, o których mowa w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów powstałych z produktów, kosztami ich zagospodarowania lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjętego w ustawie budżetowej za rok poprzedni.”;
- 13) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przedsiębiorca i organizacja, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 2a, są obowiązani do złożenia marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej zawierającego informacje o:
- 1) wysokości należnej opłaty produktowej, z podziałem na poszczególne rodzaje produktów i określeniem ich masy,
 - 2) masie wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 3) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 4) osiągniętych poziomach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje
- w terminie do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.”;
- 14) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Termin płatności opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.”;
- 15) uchyla się art. 18;
- 16) art. 19 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 19. Do opłat produktowych w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;
- 17) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Marszałek województwa jest obowiązany do przesyłania ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi sprawozdania zawierającego informację o:
- 1) wielkościach wprowadzonych na rynek krajowy produktów, z podziałem na poszczególne rodzaje produktów, z wyszczególnieniem ich masy,
 - 2) osiągniętych wielkościach odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - 3) wpływach z opłat produktowych wraz z odsetkami, z podziałem na poszczególne rodzaje produktów
- w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;
- 18) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy lub organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.”;

19) uchyla się art. 29;

20) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 4-14 w załączniku nr 4a do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie przedsięwzięć, w tym edukacji ekologicznej, prowadzących do odzysku, recyklingu i unieszkodliwiania odpadów powstałych z opon oraz na finansowanie działań wykonywanych przez gminy (związki gmin) w zakresie selektywnego zbierania odpadów powstałych z opon.”;

21) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 1-3 w załączniku nr 4a do ustawy są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, Narodowy Fundusz przeznacza na finansowanie:

1) zbierania i regeneracji odpadów powstałych z olejów smarowych oraz na edukację ekologiczną w tym zakresie;

2) działań wykonywanych przez gminy (związki gmin) w zakresie selektywnego zbierania odpadów powstałych z olejów smarowych.”;

22) uchyla się art. 35;

23) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kto:

1) wbrew przepisom art. 9 ust. 1, 3 i 5, nie składa zawiadomienia o rozpoczęciu lub likwidacji działalności polegającej na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów marszałkowi województwa, nie zawiadamia o zmianach w tej działalności albo składa nierzetelne zawiadomienia,

2) wbrew przepisom art. 10 i 15, nie składa sprawozdania albo składa je nierzetelnie wypełnione

– podlega karze grzywny.”;

24) uchyla się załączniki nr 1, 3, 4 i 5 do ustawy;

25) załącznik nr 4a do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do projektowanej ustawy.

2.12. Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe.

(216) Organizacje odzysku działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie opakowań, staną się *ex lege* organizacjami odzysku opakowań w rozumieniu projektowanej ustawy.

(217) Organizacje będą obowiązane dostosować się do wymagań projektowanej ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r.

- (218) Do zdarzeń prawnych zaistniałych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosowane będą przepisy dotychczasowe.
- (219) Do potwierdzenia wykonania wymaganego projektowaną ustawą odzysku oraz recyklingu odpadów opakowaniowych za rok 2010 i lata poprzednie stosowane będą dotychczasowe dokumenty poświadczające dokonanie tych procesów określone w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.
- (220) Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:
- 1) art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w akapicie 215, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w akapicie 215, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą;
 - 2) art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 2 oraz art. 9 ust. 4 ustawy, o której mowa w akapicie 221, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie proponowanych przepisów określonych w akapicie 58, 59, 65 oraz akapicie 68 przedmiotowych założeń.
- (221) Utraci moc ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.).
- (222) Proponuje się wejście w życie projektowanej ustawy w terminie 14 dni od jej publikacji, z wyjątkiem:
- 1) przepisu zaproponowanego w akapicie 193, który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
 - 2) przepisów dotyczących objęcia opłatą recyklingową torebek foliowych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.
- Wprowadzenie okresu przejściowego dotyczącego objęcia toreb foliowych opłatą recyklingową wynika z potrzeby zapewnienia branży wytwarzającej torby foliowe czasu na dostosowanie się do nowych regulacji prawnych. Branża ta, otrzymując fundusze z Programu Operacyjnego Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw, zobowiązała się do utrzymania miejsc pracy wskazanych we wniosku, zakazu wyzbycia się zakupionych w ramach Projektu środków trwałych przez 5 lat, utrzymania podanych wskaźników ekonomicznych, jak również związanych z tym umów kredytowych bądź leasingowych.
- (223) Jak wspomniano na wstępie, projekt ustawy będzie podlegał obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 16 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, co oznacza wstrzymanie prac legislacyjnych na co najmniej 3 miesiące.

3.1. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

W związku z proponowanymi opłatami: produktową, recyklingową i dodatkową opłatą produktową wdrożenie przepisów projektowanej ustawy zwiększy wpływy sektora finansów publicznych.

W odniesieniu do opłaty recyklingowej, która zgodnie z przepisami projektowanej ustawy pobierana byłaby przez wprowadzających na rynek torebki foliowe, nie można precyzyjnie określić wpływów pochodzących z tej opłaty, ponieważ szczegółowe stawki opłaty recyklingowej po przeprowadzeniu odpowiednich analiz zostaną ustalone w rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w projektowanej ustawie. Stawki opłaty recyklingowej będą zależne w szczególności od masy torebek, która waha się w granicach od 0,05 kg do 0,14 kg. Trudno jest jednak w tym momencie określić w jakim stopniu wprowadzenie opłaty recyklingowej wpłynie na zmniejszenie sprzedaży tych opakowań, tym bardziej, że planowane jest wejście w życie przepisów dotyczących opłaty recyklingowej dopiero w roku 2015. Szczegółowe szacunki dotyczące wpływów z opłat recyklingowych zostaną dokonane w trakcie opracowywania projektu rozporządzenia

określającego wysokość stawek opłat recyklingowych, które powinny wejść w życie w 2015 roku.

W odniesieniu do opłat produktowych, które przedsiębiorcy zobowiązani będą wpłacać w przypadku niezyskania wymaganych projektowaną ustawą poziomów odzysku i recyklingu, można szacować, że wpływy z tytułu tych opłat utrzymają się na obecnym poziomie około 5 mln zł. Opłaty te obecnie pobierane są na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Zgodnie z projektowanymi przepisami 5 % z wpływów pochodzących z opłaty produktowej oraz opłaty recyklingowej będzie stanowić dochód budżetu samorządu województwa. Pozostała część wpływów z tych opłat będzie przekazywana na rachunek budżetu państwa, a następnie rozdzielana i przekazywana zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w projektowanej ustawie, jako dotacja celowa na finansowania działań związanych z edukacją ekologiczną oraz selektywnym zbieraniem odpadów opakowaniowych jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej.

3.2. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy.

Projektowana ustawa pośrednio może wpłynąć na rynek pracy przez objęcie opłatą recyklingową torebek foliowych. Z jednej strony może bowiem nastąpić zmniejszenie zatrudnienia w sektorze przedsiębiorstw produkujących opakowania z tworzyw sztucznych, z drugiej zaś może wpłynąć na zwiększenie zatrudnienia w przedsiębiorstwach produkujących opakowania alternatywne. Natomiast przedsiębiorcy produkujący torebki jednorazowe, przy zmianie profilu działalności na produkcję np. opakowań wielokrotnego użytku mogą ponieść koszty związane z przeprofilowaniem produkcji. Szczegółowa analiza wpływu tej opłaty na rynek pracy zostanie przeprowadzona w ramach prac nad aktem wykonawczym określającym jej wysokość. Ponadto, uwzględniając, że obecnie część przedstawicieli jednostek handlowych wycofała się z bezpłatnego udostępniania torebek foliowych klientom, nie powinny nastąpić radykalne zmiany w zapotrzebowaniu na tego typu opakowania. Ponadto odroczenie obowiązywania powyższej regulacji powinno umożliwić przedsiębiorcom zmianę profilu produkcji.

Jednocześnie ze względu na uszczelnienie systemu, a więc na przewidywany wzrost liczby przedsiębiorców realizujących obowiązek odzysku i recyklingu, zwiększy się masa odpadów opakowaniowych, która będzie poddawana odzyskowi i recyklingowi. Może to spowodować ewentualny wzrost inwestycji, a w konsekwencji również zatrudnienia w sektorze przedsiębiorstw przetwarzających odpady opakowaniowe.

3.3. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przepisy z zakresu zagospodarowania odpadów opakowaniowych obowiązują w podobnej formie we wszystkich krajach Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nakłada na część przedsiębiorców prowadzących odzysk i recykling oraz wywożących odpady do odzysku i recyklingu obowiązek przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyników przeprowadzonego audytu zewnętrznego dotyczącego dokumentów potwierdzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku wystawionych w poprzednim roku sprawozdawczym co spowoduje dodatkowe obciążenia finansowe nałożone na tych przedsiębiorców.

Również wprowadzenie przepisów dotyczących toreb foliowych wpłynie na działalność przedsiębiorców wytwarzających tego typu opakowania. Wpływ ten będzie w szczególności uzależniony od wysokości opłaty recyklingowej, której stawka zostanie określona przez

ministra właściwego do spraw środowiska w drodze rozporządzenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki. Dlatego też szczegółowa analiza wpływu tej opłaty zostanie przeprowadzona w ramach prac nad aktem wykonawczym określającym jej wysokość. Jednocześnie, ewentualne zmniejszenie zużycia tych opakowań może spowodować wzrost produkcji opakowań alternatywnych, takich jak np. opakowania wielokrotnego użytku.

Nie można również oszacować wysokości wydatków przedsiębiorców wynikających z wprowadzenia kar pieniężnych, gdyż stosowanie tych kar uzależnione jest od przestrzegania przepisów projektowanej ustawy przez te podmioty. Przewidziane w przedmiotowym projekcie kary pieniężne na poziomie od 5 tys. zł do 500 tys. zł będą miały charakter prewencyjny, co skłoni adresatów normy do przestrzegania przepisów, a tym samym do niepłacenia tak wysokich kar.

W projektowanej ustawie nie przewidziano, w odniesieniu do obecnie obowiązujących przepisów prawa, nowych obowiązków sprawozdawczych. Nie przewiduje się tym samym dodatkowych obciążeń finansowych przedsiębiorców z tego tytułu.

3.4. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

3.5. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych.

Zgodnie z ustaleniami poczynionymi podczas posiedzenia Rady Ministrów, które odbyło się w dniu 21 lipca 2009 r. Projekt założeń projektu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, nie został skierowany do konsultacji społecznych.

Zwrócić należy jednak uwagę na fakt, iż projekt ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, który miał zostać rozpatrzony przez Radę Ministrów w dniu 21 lipca 2009 r., został poddany konsultacjom społecznym (z udziałem przedstawicieli przedsiębiorców objętych przedmiotowymi przepisami oraz przemysłu recyklingowego, a także instytucji badawczych i społecznych, których zakres działania obejmuje gospodarkę odpadami opakowaniowymi). Projekt ustawy został również zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej. W ramach przeprowadzonych konsultacji uwagi zostały zgłoszone przez: EKO CYKL Organizację Odzysku S.A., Polską Izbę Gospodarki Odpadami, Polską Wytwórnę Papierów Wartościowych S.A., ATMOTERM S.A., Marszałka Województwa Opolskiego, Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości, Ogólnopolską Izbę Gospodarczą Recyklingu, Oiler Organizację Odzysku S.A., Marszałka Województwa Świętokrzyskiego, Stowarzyszenie EKO-PAK, Polską Federację Producentów Żywności, Stowarzyszenie Papierników Polskich, Wojewodę Opolskiego, TOM Organizację Odzysku S.A., Branżową Organizację Odzysku S.A., Marszałka Województwa Dolnośląskiego, Polski System Recyklingu – Organizację Odzysku S.A., Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej, Krajową Izbę Gospodarczą, Konsorcjum Olejów Przepracowanych, Polską Organizację Przemysłu i Handlu Naftowego, PKN ORLEN S.A., Marszałka Województwa Mazowieckiego, Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego, Marszałka Województwa Łódzkiego, EUROBAC Organizację Odzysku S.A., KOBA Organizację Odzysku S.A., Marszałka Województwa Podlaskiego, Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Opakowań, Polską Izbę Paliw Płynnych, Sekcję Paliw z Surowców Wtórnych, Rekopol Organizację Odzysku S.A. Zgłoszono szereg uwag począwszy od propozycji radykalnych zmian w systemie, które wykraczały poza postanowienia dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, (obciążenie przedsiębiorców obowiązkiem zapewnienia odzysku i recyklingu na poziomie 100% wprowadzonych na rynek opakowań) przez ograniczenie

samodzielnego wykonywania ustawowych obowiązków, czy utrzymanie tzw. nadwyżek odzysku i recyklingu, a skończywszy na zmianie terminologii oraz terminów składania sprawozdań. Uwzględnione uwagi dotyczyły m.in. rezygnacji z kaucjonowania opakowań zawierających środki niebezpieczne, rozliczeń według rodzajów opakowań bez podziału na jednostkowe i pozostałe, zmian w zakresie wymagań stawianych organizacjom odzysku. Pozostałe uwzględnione uwagi miały charakter redakcyjny i techniczny.

DOCELOWY POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Poz.	Odpady opakowaniowe powstałe z: rodzaj opakowań	Poziom w % ¹⁾	
		odzysku	Recyklingu
1	2	3	4
1.	opakowań razem ²⁾	61	56
2.	opakowań z tworzyw sztucznych	–	23,5
3.	opakowań z aluminium	–	51
4.	opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej	–	51
5.	opakowań z papieru i tektury	–	61
6.	opakowań ze szkła	–	61
7.	opakowań z drewna	–	16

O b j a ś n i e n i a:

- ¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach – Prawa farmaceutycznego.
- ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich opakowań, zarówno wymienionych w poz. 2-7, jak i nie wymienionych w poz. 2 – 7.

**SZCZEGÓŁOWY SPOSÓB OBLICZENIA OPŁATY PRODUKTOWEJ
NALEŻNEJ OD WPROWADZAJĄCEGO PRODUKTY W OPAKOWANIACH LUB
ORGANIZACJI ODZYSKU OPAKOWAŃ
Z TYTUŁU NIETYKONANIA OBOWIĄZKU ODZYSKU I RECYKLINGU**

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych, powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2 – 7 określonych w załączniku nr 1 do ustawy, należy obliczać według wzoru:

$$OP_{rec.} = M \cdot \left(\frac{P_{rec.} - OR}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

$OP_{rec.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, w danym roku kalendarzowym,

$P_{rec.}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu w %,

OR – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy faktycznie poddanych recyklingowi i masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, w danym roku kalendarzowym, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy.

Jeżeli $P_{rec.} - OR$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

2. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych, powstałych z opakowań wymienionych w poz. 1 określonej w załączniku nr 1 do ustawy, należy obliczać według wzoru:

$$OP_{odz.} = \frac{(M_1 \times SO_1 + M_2 \times SO_2 + \dots + M_7 \times SO_7)}{M_{całkowita}} \times (P_{odzysku} \times M_{całkowita} - M_{odzyskana})$$

gdzie:

$OP_{odz.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M z indeksem liczbowym	<ul style="list-style-type: none"> – oznacza odpowiednio masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, w danym roku kalendarzowym, przy czym: <ul style="list-style-type: none"> M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych, M_2 – dotyczy opakowań z aluminium, M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury, M_5 – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego, poza ampułkami, M_6 – dotyczy opakowań z drewna, M_7 – dotyczy pozostałych opakowań,
SO z indeksem liczbowym	<ul style="list-style-type: none"> – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 2, przy czym: <ul style="list-style-type: none"> SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych, SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium, SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, SO_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury, SO_5 – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego, poza ampułkami, SO_6 – dotyczy opakowań z drewna, SO_7 – dotyczy pozostałych opakowań,
P_{odzysku}	– wymagany w danym roku poziom odzysku wyrażony ułamkiem dziesiętnym,
$M_{\text{całkowita}}$	– oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach w roku sprawozdawczym na terytorium kraju,
$M_{\text{odzyskana}}$	– oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi w roku sprawozdawczym.

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych, powstałych z opakowań wymienionych w poz. 1 określonej w załączniku nr 1 do ustawy, należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = \frac{(M_1 \times SO_1 + M_2 \times SO_2 + \dots + M_7 \times SO_7)}{M_{\text{całkowita}}} \times (P_{\text{recyklingu}} \times M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}})$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$	– oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,
M z indeksem liczbowym	<ul style="list-style-type: none"> – oznacza odpowiednio masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, w danym roku kalendarzowym, przy czym: <ul style="list-style-type: none"> M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych, M_2 – dotyczy opakowań z aluminium, M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury, M_5 – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego, poza ampułkami, M_6 – dotyczy opakowań z drewna, M_7 – dotyczy pozostałych opakowań,

SO z indeksem liczbowym

– oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 2, przy czym:

SO₁ – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

SO₂ – dotyczy opakowań z aluminium,

SO₃ – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,

SO₄ – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

SO₅ – dotyczy opakowań ze szkła gospodarczego, poza ampułkami,

SO₆ – dotyczy opakowań z drewna,

SO₇ – dotyczy pozostałych opakowań,

P_{recyklingu}

– wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku poziom recyklingu,

M_{całkowita}

– oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach w roku sprawozdawczym na terytorium kraju,

M_{poddana recyklingowi}

– oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w roku sprawozdawczym.

POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW POWSTAŁYCH Z PRODUKTÓW

Poz.	Odpady powstałe z:		Poziom	
	rodzaj produktów	symbol PKWiU	odzysku	Recyklingu
1	2	3	4	5
1.	olejów smarowych, z wyłączeniem:	23.20.18–50, z wyłączeniem:	50	35
	– olejów smarowych do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny	23.20.18–50.10	-	-
	– parafiny ciekłej	23.20.18–50.40	-	-
	– olejów smarowych pozostałych oraz pozostałych oleje, jeżeli są przeznaczone do produkcji olejów smarowych lub preparatów smarowych	23.20.18–50.80	-	-
2.	olejów smarowych pozostałych oraz pozostałych olejów	23.20.18–50.80	-	-
3.	preparatów smarowych, dodatków, preparatów zapobiegających zamarzaniu z wyłączeniem :	24.66.3	-	-
	– środków przeciwstukowych, dodatków do olejów mineralnych i produktów podobnych	24.66.32	-	-
	– środków zapobiegających zamarzaniu i pozostałych płynów usuwających oblodzenie	24.66.33–50.00	-	-
4.	opon nowych pneumatycznych z gumy, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych	25.11.11	75	15
5.	opon nowych pneumatycznych z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych, o współczynniku obciążenia ≤ 121	25.11.13–55.00	-	-
6.	opon nowych pneumatycznych z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych o współczynniku obciążenia > 121	25.11.13–57.00	-	-
7.	opon bieżnikowanych z gumy, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych	25.12.10–30.00	-	-
8.	opon bieżnikowanych z gumy, w rodzaju stosowanych w autobusach i samochodach ciężarowych	25.12.10–50.00	-	-
9.	opon nowych pneumatycznych z gumy, w rodzaju stosowanych w pojazdach i maszynach rolniczych i leśnych	25.11.14–04	75	15
10.	opon nowych pneumatycznych	25.11.14–06.00	-	-

	z gumy, do pojazdów transportu bliskiego i maszyn w rodzaju stosowanych w budownictwie i przemyśle			
11.	opon nowych pneumatycznych z gumy, z bieżnikiem daszkowym lub podobnym, pozostałych	25.11.14–08.00	-	-
12.	opon pozostałych, nowych, pneumatycznych z gumy, gdzie indziej niesklasyfikowanych	25.11.14–10.00	-	-
13.	opon używanych pneumatycznych z gumy	25.11.20	75	15
14.	opon bieżnikowanych z gumy, pozostałych	25.12.10–90.00	75	15